

Debatten van de provincieraadszitting

3 september 2008

OPENBARE ZITTING**PUNT 1****MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING****VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER DE LOCATIE VOOR HET BEELD VAN CYRIEL DELANNOIT IN GERAARDSBERGEN****De heer Veyts**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het dossier waarover ik tussenkom is niet nieuw. In de provincieraad van november 2006 heb ik de problematiek al te berde gebracht.

Ik ben natuurlijk nog niet zo oud dat ik de volledige historiek van het dossier ken, want we moeten teruggaan tot het jaar dat de toenmalige Cyriel Delannoit, of Tarzan, erin slaagde om de toenmalige wereldkampioen Marcel Cerdan neer te halen.

Ondertussen zijn er natuurlijk al vele jaren voorbij in zoverre dat de iets oudere collega's in de raad Marcel Cerdan of Cyriel Delannoit nog wel kennen, maar dat dit bij de jongeren niet meteen tot hun verbeelding zal spreken.

Nochtans hebben wij gepoogd om ons steentje bij te dragen om de figuur van Tarzan hulde te brengen en hem op één of andere symbolische manier te vereeuwigen, zijnde door een standbeeld dat werd gemaakt door Jean-Pierre Coopman, ook geen onbekende.

Enkele jaren geleden heb ik aan de deputatie de vraag gesteld daaromtrent omdat er vanuit de familie Delannoit terechte bezorgdheid was omdat het beeld stond te verloederen. Misschien was het niet onderhevig aan natuurelementen, maar in het provinciaal domein De Gavers stond het op een locatie die zeer weinig publiekstoegankelijk was. In ieder geval konden weinig voorbijgangers het beeld vinden.

Toen ik die vraag stelde, wees men er enerzijds op dat het de bevoegdheid was van het autonoom provinciebedrijf. Anderzijds had de deputatie geen kennis van een schrijven. Daar is het ook bij gebleven.

Ik had er nochtans ook op gewezen dat er het verzoek was om het beeld eventueel te schenken aan de stad Geraardsbergen. Het beeld dat toen ongeveer 500 000 BEF of 12 500 EUR heeft gekost. Maar men had geen weet van dergelijke vraag.

Ondertussen zijn er een paar jaren voorbijgegaan en heb ik tijdens de zomervakantie kunnen vaststellen – en samen met mij wellicht ook de beheerders van het domein en de deputatie – dat vandalen het beeld blijkbaar wel hebben gevonden in het provinciaal domein en het hebben toegetakeld. Men heeft het van de sokkel willen duwen.

Gelukkig is men er niet in geslaagd, maar om veiligheidsredenen en gelet op de toestand van het beeld heeft men het verwijderd met de bedoeling om het op dezelfde manier terug te plaatsen.

Vandaar de dringendheid van mijn vraag, gelet op de vraag van de stad Geraardsbergen en op de vraag van de familie Delannoit, enerzijds en op de problematiek van het vandalisme, anderzijds.

Ik zeg niet dat het specifiek omwille van Tarzan was. Helaas hebben alle provinciale domeinen ermee te kampen. Maar het leek mij een ideaal moment om aan het APB – in deze toch de sleutelfiguur – te vragen of zij zouden ingaan op de vraag van de stad Geraardsbergen.

Ik weet wel dat er een bedrag is gevraagd. Ik ben toch wel verwonderd dat men vasthoudt aan het bedrag van 12 500 EUR, specifiek dat men dat bedrag wenst te recupereren.

Ik lees daar nergens een motivatie rond. Maar gelet op het veiligheidsaspect en de noodzaak dat men inspeelt op een vraag van de familie en de stad Geraardsbergen, zou er een beslissing moeten genomen worden. In deze is de deputatie het best geplaatst om het APB De Gavers daarop te wijzen.

DEBATTEN

Vandaar mijn vragen:

- is de deputatie bereid om aan het APB De Gavers te vragen het beeld alsnog voor één symbolische euro te verkopen aan de stad Geraardsbergen?

Zo nee, waarom niet?

- Is de deputatie bereid om aan het APB De Gavers te vragen het beeld binnen het domein op een betere locatie te plaatsen?

Zo ja, op welke plaats en zo nee, waarom niet?

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het klopt dat vandalen – niet de Germaanse volksstam uit het begin van onze jaarrekening, maar waarschijnlijke enkele onverlaten op het domein - dit jaar gepoogd hebben om het beeld van Cyriel Delannoit van zijn voetstuk te tillen.

Dat is niet gelukt door de zwaarte van het beeld, maar ook door de kracht van de ijzeren bouten. De bouten waren wel volledig verwrongen, waardoor het beeld eventjes moest verdwijnen. Maar de techniekers van het domein hebben dat hersteld en het beeld na vier dagen terug op zijn plaats gezet. Het was dus niet het beeld zelf dat beschadigd werd, maar de bouten waaraan was gerukt en die moesten hersteld worden.

Hoogst waarschijnlijk hebben de vandalen hun vernielzucht moeten staken omwille van voorbijwandelende toeristen op het naastliggende wandelpad.

Om al direct naar de vraag te verwijzen van mijnheer Veys, meer bepaald of het niet op een andere plaats in De Gavers kan geplaatst worden: het staat op een plaats waar vrij veel volk voorbij komt. Het beeld verplaatsen naar een andere plaats, waar minder volk voorbijkomt, met alle kosten vandien – er moet een nieuwe sokkel gemaakt worden, er moet nieuwe ruimte voorzien worden – lijkt ons sowieso niet verstandig.

Er zijn ook domeinwachters. Er passeren heel wat mensen. Maar zoals blijkt uit dit voorval kan men vandalisme niet altijd volledig uitsluiten.

Mocht het beeld verplaatst worden naar de Grote Markt, dan nog zouden vandalen hun werk kunnen doen op de één of andere dag. Men kan dat nooit volledig uitsluiten.

Dat is hier ook wel gebleken.

Wat betreft de kostprijs van het beeld.

Het domein heeft het beeld 10 jaar geleden aangekocht aan 500 000 BEF, of 12 500 EUR. Ze heeft daar ook investeringswerken rond verricht, een sokkel gemaakt, enz. Zo een kunstwerk ontwaardt niets. Dat wordt alleen maar waardevoller naarmate de periode verstrijkt. Ook de waarde van het brons, het maken van zo een kunstwerk is in waarde toegenomen. Als we het beeld ter beschikking zouden stellen van de stad Geraardsbergen betekent dat ook dat wij de locatie waar het beeld nu staat moeten herinrichten. En daar zou precies die 12 500 EUR voor dienen.

Dus het lijkt ons billijk om precies dezelfde prijs voor te stellen als de prijs waarvoor we het hebben aangekocht. De gesprekken daarover lopen nog.

We hebben begrip voor het feit dat het misschien beter in de gemeente staat en niet op het domein. Maar als we het verkopen voor één symbolische euro, vrees ik dat er dan heel wat vragen gaan komen naar domeinen en naar instellingen van de provincie om eerst een kunstwerk aan te kopen en het dan voor één symbolische euro over te dragen aan de gemeente waar het is aangekocht.

Dus ik denk dat het billijk is om dezelfde prijs te hanteren als de prijs waarvoor wij het hebben aangekocht.

Dank u.

PUNT 2

UITGESTELD PUNT ZITTING 26 JUNI 2008

VOORSTEL VAN MARC JORIS OM EEN MELDPUNT VOOR HET GEBRUIK VAN SYSTEEMGIF OP TE RICHTEN

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De aanleiding voor dit voorstel speelt zich af in Zandhoven, niet in Oost-Vlaanderen, dat weet ik. Maar dat lijkt mij hier irrelevant, want het had even goed in Oost-Vlaanderen kunnen gebeuren.

Begin juni van dit jaar kregen zes bijenhouders uit Zandhoven plots te kampen met bijensterfte. Niet de klassieke bijensterfte waarover ik al eerder heb gesproken, maar een bijensterfte die te wijten was aan het gebruik van het zogenaamde systeemgif.

Ik kende het ook niet, maar ik heb het opgezocht.

Ik citeer eventjes de woordvoerder van de imkers: "Bij de ergst getroffen imker uit onze club in Pulleis is al twee derde van de vliegbeijen dood. Dat is een probleem voor de winter, want een hele generatie is er tussenuit. Aan de kleur van het stuifmeel konden we zien dat ze het laatst op asperges hadden gezeten. Wij denken aan een systeemgif in plaats van een contactgif. Een contactgif kan je 's avonds spuiten, als er geen bijen meer opzitten, en de volgende dag kunnen ze weer veilig op nectar vliegen. Bij een systeemgif gaat de werking op de plant een paar dagen door. Vliegbeijen vliegen tot drie kilometer ver. Wie wil spuiten, kan best bij de gemeente navragen of er imkers in de buurt wonen."

Volgens die imker bestaan er verschillende soorten contactgif die hommels- en bijvriendelijk zijn, zodat ik mij eventjes terzijde afvroeg: als dat waar is, waarom verplicht men dan niet het gebruik van contactgif in plaats van systeemgif?

Maar dat is een zijspiongetje. Daar heb ik geen oordeel over te vellen.

Eén van de getroffen imkers voegde daar nog aan toe: "Het is al erg genoeg met de varroamijt. Deze winter had ik drie kasten dood door de varroamijt. Eigenlijk had ik nog maar één goede kast over. Wie wil helpen kan linde, acacia, spork, esdoorn, sneeuwbes of tamme kastanje aanplanten."

Daar gaan we het ook niet over hebben. Dat heb ik ook al eerder gevraagd.

Het ligt natuurlijk ver buiten de bevoegdheden van de provincie om het gebruik van systeemgif te gaan verbieden of reglementeren. Dat moet, veronderstel ik, op Vlaams en sommige aspecten zelfs op federaal niveau gebeuren. Daar moeten wij afblijven.

We zouden wel aan schadebeperking kunnen doen door tussen de bijenhouders en de landbouwers een mogelijkheid te creëren, een forum te creëren, waarin ze als gentlemen onder elkaar, als vakmannen onder elkaar kunnen zeggen: "Ik zit met een insectenplaag op mijn akker en krijg dat niet met de normale middelen bedwongen. Ik zou systeemgif willen spuiten op die datum. Houd uw bijen eventjes binnen."

Als we een meldpunt maken waarbij de landbouwers kunnen zeggen van 'ik ga systeemgif spuiten op die plaats' en als we dat koppelen aan een webstek waar de bijenhouders kunnen naar kijken om te zien of de kust veilig is, of hun bijen veilig kunnen uitvliegen, of er geen boeren in de buurt zijn die systeemgif gebruiken, dan denk ik dat we dit soort ellende kunnen voorkomen.

Die imker stelt voor van dat op gemeentelijk niveau te doen.

Ik denk dat het een te kleine schaal is. Bijen hebben niet de neiging van zich van gemeentegrenzen iets aan te trekken. Die vliegen daar over, spijtig genoeg.

Maar de provincie zou een prachtige omschrijving zijn om zo iets op poten te zetten. En als de andere provincies ook nog meedoen, zitten we helemaal veilig. Dan zijn ook de grensgebieden beschermd tegen dat soort incidenten.

Mijn voorstel zou dus zijn: maak zo een meldpunt en stuur alle land- en tuinbouwers een beleefde brief of mail waarin u hen vraagt: "Gebruik geen systeemgif als het eventjes kan. Maar als u het toch gebruikt, meld het. Wij zullen dat op een webstek zetten zodat u niet per ongeluk, naast de schadelijke insecten die u wil verdelgen om uw broodwinning te redden, een deel onschuldige en nuttige bijen de dood injaagt."

DEBATTEN

Ik denk dat iedere fatsoenlijke boer daar zonder juridische drukingsmiddelen, want die hebben we waarschijnlijk niet, zal op ingaan. Iedere verstandige imker zal eerst eventjes naar die webstek gaan kijken.

Dat hoeft dus niet veel te kosten, denk ik. Een webstek oprichten moet voor de dienst Communicatie een routineklus zijn. En het zou het imago van de provincie aanzienlijk verbeteren, want daar hebben we eens een echt concreet probleem waar we dan een elegante, goedkope en gebruiksvriendelijke oplossing voor bieden.

De bijen zijn wel geen kiezers, maar de imkers misschien wel. Ik denk dat we daar vele mensen zouden kunnen mee helpen op een heel goedkope, eenvoudige en administratief soepele manier. Er moeten geen formulieren in zeventvoud meer worden ingevuld, enz. Iedereen kan het met een muisklikje bekijken.

De juristen die ik heb geraadpleegd waren er niet zeker van, maar het is zelfs denkbaar dat een rechter in geval van zo een incident - waarbij een boer per ongeluk een heel bijenvolk heeft uitgeroeid - nu zegt tegen de imker: "Hij had dat niet mogen doen, maar wat wil je. Die mens kan ook niet weten dat u uw bijen die dag gaat laten uitvliegen."

Maar als er zo een meldpunt, zo een webstek bestaat, zou de rechter misschien wel eens tegen zo een boer kunnen zeggen: "Jongen, er bestaat daar geen reglementering over, maar u hebt de normale regels van de voorzichtigheid niet in acht genomen. U hebt dat niet gemeld aan de imker. U hebt niet eerst gekeken. U moet niet komen zeuren. Het stond er wel degelijk op."

Mij lijkt dat een goedwillende, verstandige rechter daar zelfs juridisch een beetje een stok achter de deur zou kunnen houden om dat initiatief meer kracht te geven.

Daarom hoop ik van harte dat de provincie dat met een welwillend oor zal beluisteren en uitvoeren. Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik stel u namens de deputatie voor om het voorstel te verwerpen en we hebben daar goede redenen voor.

Zoals de collega zelf heeft gezegd, valt het buiten onze bevoegdheidssfeer om daar veel rond te doen.

Wat het oprichten van zo een webstek betreft: er bestaat er één, namelijk Phytoweb. Daar vindt men alle informatie over alle te spuiten producten.

Het systeemgif is inderdaad een probleem. Men weet wat dat betekent. Systeemgif is een vergif dat één der algemene levensfuncties, bijvoorbeeld de ademhaling, aantast. Zie Van Dale.

We hebben ons daarover bevroegd - want we vinden alle voorstellen ernstig en het onderzoeken waard - bij professor Jacobs van de Universiteit Gent, bij de federale overheidsdienst Volksgezondheid, bij de vakgroep Gewasbescherming van de Universiteit Gent bij professor Patrick De Clercq en bij Phytoweb bij Ann De Cock.

De aanleiding is simpel. U leest de kranten. U leest de Gazet van Antwerpen. U hebt daar allicht nog gewerkt. U hebt daar bindingen mee. En in de Gazet van Antwerpen van half juni heeft er een artikel gestaan over de bijensterfte in Zandhoven.

En dan krijgen we die voorstellen, die het allemaal waard zijn om onderzocht te worden. We hebben dat gedaan.

Dat waren imkers die veronderstelden dat de bijensterfte zich heeft voorgedaan naar aanleiding van het gebruik van systemische gewasbeschermingsmiddelen in de aspergeteelt.

Wat die aspergeteelt betreft.

Die is tot mijn spijt zeer beperkt geworden in Oost-Vlaanderen. Het grote productiegebied was Heusden. Er zijn er nu nog drie waar men een bundeltje asperges kan kopen. De anderen kweken het nog voor particulier gebruik. Het is dus zeer beperkt geworden.

Wat heeft de Universiteit Gent, de federale overheidsdienst Volksgezondheid en Phytoweb ons meegedeeld? Dat alle gewasbeschermingsmiddelen die worden gebruikt, moeten erkend zijn in België.

Wie niet-erkende gewasbeschermingsmiddelen gebruikt, zal geen informatie inwinnen op zo een te creëren webstek en zal het allicht ook niet signaleren. Eigenlijk zou hij dom moeten zijn om dat te signaleren, want dan bekent hij onmiddellijk schuld en is hij vervolgbaar.

Indien de voorwaarden van erkenning van gewasbeschermingsmiddel worden nageleefd door landbouwers of door particulieren - het zijn niet alleen boeren die spuiten - kunnen er zich normaliter geen problemen voordoen. Alle informatie over erkenningen en toegestane producten is vandaag te vinden op een officiële overheidswebstek van het ministerie van Volksgezondheid: www.phytoweb.be. Het komt van het Grieks, vandaar met ph. En bij het toekennen van erkenningen houdt men altijd rekening met de mogelijke invloed op bijen. De erkenningsprocedures zijn zeer streng.

Daarnaast wordt ons ook meegedeeld dat het aantal systemische gewasbeschermingsmiddelen de laatste jaren alsmear beperkter wordt. De fytofarmaceutische producten in het algemeen worden ook veel strenger gecontroleerd, en terecht, op allerlei nevenwerkingen vooraleer men een erkenning geeft. Het is zelfs zo dat het voor sommige teelten in land- en tuinbouw een probleem stelt, want voor sommige kleine teelten die specifieke fytofarmaceutische producten nodig hebben, zijn de erkenningsprocedures zo streng dat de fytofarmaceutische nijverheid daar geen onderzoeken en ontwikkelingen meer wil rond doen omdat die erkenningsprocedures zo streng geworden zijn.

Die strengere aanpak komt het milieu en zeker ook de bijen ten goede. Er zijn ook slechts een beperkt aantal gewasbeschermingsmiddelen waarbij het middel ook doordringt tot het stuifmeel zelf. Dat is ons ten overvloede bevestigd. Trouwens, professor Jacobs, die een autoriteit is van de Universiteit Gent – één van de betere universiteiten in West-Europa en de wereld – zegt dat als er klachten zijn bij imkers, die imkers altijd klacht kunnen indienen en het ongetwijfeld onderzocht wordt. Hij zegt zelfs dat een meldpunt voor het gebruik van systeemgif vandaag niet echt zinvol is.

Conclusie.

Indien de gewasbeschermingsmiddelen correct gebruikt worden - zie de code van de goede landbouwpraktijk, zie de erkenningsvoorwaarden - niet alleen door boeren, maar ook door andere gebruikers, dan kunnen zich normaliter geen problemen voordoen. Bijgevolg is het niet zinvol om een meldpunt over het gebruik van systeemgif op te richten. Gebruikers die het middel niet correct gebruiken zullen vermoedelijk ook geen melding doen. En er is nog altijd www.phytoweb.be. Zelf hebben we trouwens noch de kennis noch de mankracht in huis om zo een meldpunten op te zetten.

Ik stel dus voor om het voorstel te verwerpen.
Dank u.

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik twijfel er niet aan dat er uitvoerige reglementering beschikbaar is op het internet over de producten die men mag gebruiken en de gevaren ervan. Maar ik twijfel er wel aan of dat systeem zo waterdicht is als u dat voorstelt.

Ik kan mij best voorstellen dat een toegelaten systeemgif na twee of drie dagen niet meer schadelijk is, maar de eerste dag na het spuiten misschien nog wel. Ik denk dat men een deel van de incidenten zoals in Zandhoven kan voorkomen door te zeggen: dit is wel een toegelaten product en ik respecteer de reglementering, maar vandaag, morgen en overmorgen laat u die bijen niet vliegen.

Ik ben er niet van overtuigd dat men met de huidige reglementering die systeemgiften kan gebruiken zodat ze altijd, in alle omstandigheden, onschadelijk zijn voor de bijen.

En als ik goed tussen de regels heb geluisterd, kan u dat ook niet garanderen.
Dat klinkt zoals vele dingen. "In principe kan het niet misgaan, misgaan, misgaan...", zei de computer. Mij lijkt dat de hoofdargumentatie voor zo een meldpunt overeind blijft. En baat het niet, het schaadt ook niet. Ik kan mij niet voorstellen dat een meldpunt op het internet enorm veel investeringen of mankracht vergt.

DEBATTEN

Ik twijfel er ook niet aan dat professor Jacobs veel meer over bijen weet dan ik en dat hij zijn vak prima kent. Maar ik weet ook dat de bijen aan zijn universiteit bij hele volkeren tegelijk uitsterven. Het is misschien wel het moment om eens een aantal dingen te proberen die niet helemaal academisch zijn, die misschien meer praktijkgericht zijn, want de oplossingen en de reglementering die we tot nu toe hanteren, zijn klaarblijkelijk niet voldoende.
Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Joris,
Vraagt u de stemming over uw voorstel?
Ja? Dan gaan we stemmen.

Stemming

PUNT 3

UITGESTELD PUNT ZITTING 26 JUNI 2008

INTERPELLATIE VAN TANGUY VEYS OVER HET PERSONEELSTEKORT IN HET PNEC DE KAAIHOEVE MEILEGEM

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
We blijven in de gezonde buitenlucht, want de aanleiding van mijn vraag is een werkbezoek dat wij met de 4de commissie gebracht hebben op 9 mei van dit jaar aan het Natuureducatief Centrum De Kaaihoeve.

Collega's, milieu, natuureducatie en zorg voor het milieu zijn misschien allemaal termen waarmee wij de dag van vandaag redelijk vertrouwd zijn en die wij evident vinden, maar wellicht zou er nu niet zo een grote nood zijn mochten onze voorouders daarvan misschien iets meer op de hoogte zijn geweest, mochten zij daar vroeger iets meer mee bezig geweest zijn.

Vandaag is het toch wel belangrijk dat wij de jeugd een aantal dingen kunnen meegeven inzake zorg voor het milieu. Als men dat van kleinsaf aan niet heeft meegekregen, is het vaak veel moeilijker om fout gedrag om te schakelen en ervoor te zorgen dat mensen er toch milieubewust mee omgaan. Het is misschien voor een stukje de verdienste van de groene partijen dat vandaag alle partijen wakker liggen wat betreft het milieu, maar in deze denk ik toch dat wij niet alleen de verdienste mogen schenken aan de groene partijen. Ook binnen het onderwijs, binnen de milieubewegingen zijn er heel belangrijke zaken gebeurd.
Vandaar dat ook de provincie een rol moet spelen en moet blijven spelen.

Wanneer ik kijk naar de werking van De Kaaihoeve vind ik dat wij onder de indruk mogen zijn dat de provincie dergelijke inspanningen levert, reeds in het verleden, met de uitbouw. Ik verwijs naar 2005, wanneer fotovoltaïsche zonnepanelen werden geplaatst en waar men allerlei systemen heeft ontwikkeld die de bezoeker duidelijk maken hoe men zorgzaam moet omgaan met het milieu, hoe belangrijk een aantal zeer eenvoudige ingrepen soms zijn.
Dat is toch wel een mooie verdienste van de provincie.

Wanneer wij kijken naar de cijfers – en het is in eerste instantie een natuureducatief centrum – van de scholen die het centrum bezoeken, merk ik toch wel enige tevredenheid.
In 2007 hebben De Kaaihoeve en het Gentbos in totaal 204 klasgroepen mogen ontvangen, met in totaal 4 733 leerlingen. Een mooi cijfer, ware het niet dat de vraag het vier- à vijfvoudige overtreft.
We zouden gemakkelijk mogen spreken over 1 000 klasgroepen met in totaal 23 000 leerlingen mogelijks potentieel, die op één jaar tijd De Kaaihoeve zouden kunnen bezoeken.

Men zou kunnen zeggen: waarom gaat men daar niet op in? Wat is het probleem? Is dat blijkbaar geen prioriteit?

Ik stel vast dat er in het kader – en dat is een beetje het personeelsjargon – 13 functies zijn voorzien, waarvan 9 voor het kader en 4 contractueel. Maar uit de praktijk blijkt – en de provincie is een goede werkgever en probeert alle faciliteiten te bieden aan zijn personeel – dat 8 personeelsleden op De Kaaihoeve deeltijds werken.

Dat betekent natuurlijk ook wel een groot gevolg voor de volledige werking van de betrokken dienst. Ik heb een keer de moeite gedaan om op het intranet te kijken naar het volledige personeelsbestand van De Kaaihoeve en ik zie daar een diensthoofd, een schoonmaakster, verschillende natuureducatieve medewerkers, een geograaf, een assistent, een werkmans, een bioloog en nog twee gewone medewerkers.

In de praktijk komt het erop neer dat op de 13 voorziene functies op het kader er in feite maar 11,6 voltijdse equivalenten zijn ingevuld. Dat betekent dat er ergens 1,4 voltijdse equivalenten in het ijle bengelen. Af en toe raakt dat wel eens opgevuld met vervangingscontracten, maar dat betekent ook dat men de bijkomende vragen van scholen nog steeds moet afwijzen.

En ik heb het hier niet alleen over het opvangen van scholen, van klasgroepen. Maar bijkomend zou extra personeel ervoor kunnen zorgen dat de thematische tentoonstellingen, de vormingen voor leerkrachten, natuurhouders en de ondersteuning van educatieve projecten van gemeenten veel meer en veel intenser zouden kunnen ondersteund worden.

Vandaar mijn vraag voor ondersteuning, die wij, als provincieraadsleden, tijdens de vorige legislatuur al hebben gehoord. Die vraag is niet nieuw. Maar toch. Bij deze wil ik, met aandrang, een pleidooi houden om er bijkomend minimaal voor te zorgen dat die 1,4 voltijdse equivalenten worden aangevuld en dat daarbovenop de provincie extra personeel zou ter beschikking stellen.

Ik denk in deze dat die keuze zeer billijk en noodzakelijk is.

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is de deputatie bekend dat ons provinciaal natuureducatief centrum De Kaaihoeve al een hele tijd kampt met een overbevraging. Dat wijst er alleen op dat wat daar aangeboden wordt bijzonder goed is en dat onze natuur- en milieueducatieve cellen daar uitstekend werk verrichten om uitvoering te geven aan ons provinciaal milieubeleidsplan 2005-2009.

Ik zou bijna zeggen dat wij een beetje het slachtoffer geworden zijn van ons eigen succes. De provinciale herkenbaarheid – en u hebt dat terecht gezegd – in de werking van De Kaaihoeve is dan ook zeer groot en het is inderdaad zeker dat deze werking onze bijzondere aandacht verdient.

Uw eerste vraag betreft het probleem van de vervangingen.

Op dit moment zitten wij met een tekort van 1,4 voltijdse equivalenten. Dat is ontstaan door het systeem van een aantal deeltijds werkenden. Wij trachten dat aan te vullen via vervangingscontracten. Onze personeelsdienst werkt daar voorlopig aan. Ik kan u nu reeds zeggen dat er vorige week een selectieprocedure werd opgestart voor de vervanging van één MOS-begeleider.

Daarnaast is er ook voor een aantal deeltijdse functies aangeschreven. Mensen uit onze werfreserve zijn gecontacteerd. Op dit moment is daar geen positieve respons aan gegeven.

Dus concreet: aan de invulling van het tekort van 1,4 voltijdse equivalenten wordt er effectief gewerkt.

Op langere termijn gaan wij heel het systeem met betrekking tot de werkstructuur en de personeelsformatie, onder meer op De Kaaihoeve, herbekijken.

Het huidige personeelskader dateert van 1993. Er zijn normaal 9 functies. Ik begrijp dat bepaalde taken intussen verzaagd zijn, dat er van alles is bijgekomen en dat het milieueducatief onderricht sterk is uitgebreid. Maar men denkt eraan om dat te doen.

Ik maak ook van de gelegenheid gebruik om de interpellanten erop te wijzen dat, niettegenstaande er dus heel veel bezoekers komen, wanneer wij dat zouden omrekenen, het aan de provincie ongeveer 25 EUR of 1 000 BEF – om het een klein beetje begripvoller te maken - per bezoeker kost.

De provincie - u dus allemaal – doet zijn uiterste best om dat milieueducatief onderricht op het hoogste peil te houden en dat kost ongeveer 1 000 BEF per bezoeker.

Dat is niet teveel, maar ik wil alleen maar zeggen dat we bijzonder veel inspanningen doen.

DEBATTEN

Wordt er structureel werk gemaakt van de verbouwing van de zogenaamde vierde vleugel van De Kaaihoeve?

Deze fase van restauratie is reeds beslist tijdens de vorige legislatuur. Dat zal ook gebeuren van zodra daarvoor budgettaire ruimte is en door onze technische dienst tijd kan vrijgemaakt worden om dat uit te bouwen.

Het volbouwen van de structuur van de oude vierkantshoeve zal niet per se meer personeel vragen, maar wij denken dat wij voorlopig toch wel de prioriteiten moeten volgen en dat er hopelijk in de loop van deze legislatuur aan de verdere uitbouw van het monument dat De Kaaihoeve is, zal gewerkt worden.

Ik hoop, Mijnheer de Interpellant, met deze korte toelichting een beeld te hebben gegeven van de stand van zaken en van de bedoeling van onze provincie en vooral van de deputatie in verband met de werking van De Kaaihoeve.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik waardeer toch een beetje het voornemen van de deputatie dat zij de personeelsstructuur van De Kaaihoeve wenst te evalueren en de komende jaren eventueel rekening wenst te houden met het bijkomende takenpakket.

Ik begrijp het wanneer u zegt dat er per bezoeker bijna 25 EUR door de provincie moet betaald worden. Dat is op zich misschien een bedrag dat tot de verbeelding spreekt. Maar er zijn tal van andere initiatieven die, mochten wij daar per bezoeker rekenen, de 25 EUR overstijgen.

Een pleidooi voor milieueducatie, zeker bij jongeren, is heel terecht en noodzakelijk. Vandaar dat ik, mocht blijken dat de komende jaren, gelet op het succes, de deputatie toch nog een beetje volhardt in haar boosheid, ik haar daar ten gepaste tijde zal aan herinneren.

Dank u.

De heer voorzitter

Collega's,

U weet dat ik iedere maand vóór de raad overleg pleeg met de fractieleiders van de oppositie om te kijken of er punten zijn waarover zij niet willen tussenkomen.

Ik stel voor dat we nu stemmen over de punten 8, 27 en 35.

PUNT 8

PROVINCIAAL CENTRUM VOOR MILIEUONDERZOEK (PCM): GOEDKEURING VAN HET BESTEK EN HET MODEL VAN OFFERTE VOOR DE AANKOOP VAN EEN ICP-MS MET BOTSINGS/REACTIECEL EN AUTOSAMPLER

Stemming

PUNT 27

ORTHODOXE KERKFABRIEKEN – HEILIGE AMANDUS KORTRIJK:

- **GOEDKEURING VAN HET NIEUWE MEERJARENPLAN (2008-2013)**
- **AKTENEMING VAN DE BUDGETWIJZIGING 2008/1**

- *Goedkeuring van het nieuwe meerjarenplan (2008-2013)*

Stemming

- Akteneming van de budgetwijziging 2008/1

Akteneming

PUNT 35

GEOGRAFISCH INFORMATIESYSTEEM (GIS): KENNISNEMING VAN HET NIEUWE LASTENBOEK "BESTEK AGIV-ATO/2008/070: OPDRACHT VOOR AANNEMING VAN DIENSTEN. DE REALISATIE VAN GEBIEDSDEKKENDE MIDDENSCHALIGE DIGITALE KLEURENLUCHTOPNAMES EN ORTHOFOTOMOZAÏEKEN PER PROVINCIE VOOR HET VLAAMSE EN BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE GEWEST"

Kennisneming

PUNT 4

TOEPASSING ARTIKEL 43 VAN HET PROVINCIEDECREET – STATUUT GEDEPUTEERDEN: MACTHIGING VAN DE DEPUTATIE OM ZORG TE DRAGEN VOOR DE VERDERE AFSTEMMING VAN HET STATUUT VAN GEDEPUTEERDEN MET DAT VAN DE VLAAMSE PARLEMENTSLEDEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij vragen de gesplitste stemming. Wij wensen een afwijkend stemgedrag bij één van de artikelen toe te passen.

Wat de inhoud van het dossier zelf betreft wil ik er eerst en vooral op wijzen dat er in de commissie een aantal vragen zijn gesteld naar cijfers, naar verschillen en dat men zich toch geëngageerd had om wat meer duidelijkheid te scheppen.

Eerst en vooral – en op dat vlak zullen we het wel goedkeuren – hebben we er geen enkel probleem mee dat de deputatie zich neerlegt bij de feiten. De provinciewet is het provinciedecreet geworden. Er is de afspraak dat in het verleden de deputatie wat betreft haar statuut qua pensioenregeling, verzekeringspolis, enz. zich spiegelde aan dit van senator.

Ik denk dat het een goede zaak is dat ze zich gelijkschakelen aan dit van Vlaams parlementslid. Maar ik meen toch op de commissie gevraagd te hebben – en daar nog niet het antwoord op gehoord te hebben – wat nu zozeer die verschilpunten zijn.

Mijnheer Verleyen, die ooit nog senator en gedeputeerde is geweest en die kan spreken over het feit dat hij het zelf allemaal heeft meegemaakt, merkte tijdens de commissie toch op dat er mogelijks een minder gunstig statuut op de deputatie afkomt, zijnde dat van Vlaams parlementslid in vergelijking met dat van senator.

Ik had toch graag vernomen van de deputatie of zij zich aansluit bij een dergelijk standpunt. Is de deputatie van oordeel dat zij in feite een stap terugzet? Wat zijn in feite de verschilpunten?

Anderzijds wordt er verwezen naar een nota van de VVP. Ik heb de moeite gedaan om die eens door te nemen. Het gaat onder meer over een begrafenisvergoeding, het pensioenstatuut, een verzekeringspolis, de mogelijkheid tot pensioenopbouw, allemaal redelijk technische zaken die men ook soms bij gewone personeelsstatuten van het provinciepersoneel terugvindt.

Ik had op de commissie gevraagd of men eens een olijsting kon maken van de elementen die erop wijzen dat het huidige statuut van gedeputeerde beter is dan het statuut van Vlaams parlementslid. Welke elementen van het huidige statuut van gedeputeerde zijn minder aantrekkelijk, zijn minder sterk vertegenwoordigd?

Ik heb nog geen antwoord gekregen. Men mag mij dat nog altijd bezorgen.

En in ondergeschikte orde, maar toch heel belangrijk voor tijdens de stemming: wat betreft artikel 2 ben ik, samen met mijn fractie, van mening dat het een beetje onkies is om de verdere opvolging en regeling toe te wijzen aan de deputatie.

De deputatie mandateren om zelf haar statuut gelijk te schakelen: het lijkt mij logischer dat dit voorrecht wordt voorbehouden aan de provincieraad zelf.

DEBATTEN

Men zou bijvoorbeeld aan een personeelslid ook kunnen zeggen van "wij mandateren u om zelf uw statuut naar x- of y-statuut gelijk te schakelen". Het lijkt mij logischer en gezonder dat dit voorrecht aan de provincieraad wordt voorbehouden.

In deze denk ik toch dat u zich weinig zorgen moet maken. Ook de provincieraad is ervoor bezorgd dat de gedeputeerden beschikken over een statuut dat hun voldoende waarborgen biedt en hen toekomt.

Vandaar dat wij enerzijds die gelijkschakeling zullen goedkeuren, maar anderzijds toch niet akkoord gaan met de mandatering versus de deputatie.

Daar zullen wij ons onthouden.

Dank u.

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Heel kort, want ik ben ook al in de commissie in die zin tussengekomen.

Het verwondert mij dat er blijkbaar nog geen enkele oefening is gemaakt wat die zaak gaat kosten of wat die zaak gaat opbrengen.

Tot mijn grote verwondering heeft collega Verleyen op een bepaald moment gezegd dat de gedeputeerden mogelijks financieel achteruit zouden gaan, dus dan gaat dat aan de provincie eventueel geld opbrengen.

Vandaar mijn vraag: kan men nu reeds zeggen wat het gaat kosten of wat het gaat opbrengen?

Ten tweede sluit ik mij aan bij de collega van het Vlaams Belang.

De machtiging aan de deputatie is eigenlijk een beetje onkies als dat door de deputatie zelf gebeurt. Het gaat over zichzelf.

Ten derde, als men ervoor zorgt dat de deputatie een ander statuut, een beter statuut krijgt, pleiten wij er hier nog maar eens voor dat men via de VVP ook het statuut van de provincieraadsleden bekijkt. Er zijn nog altijd een aantal zaken die moeten geregeld worden, zoals het politiek verlof. Er zijn een aantal mensen die geen politiek verlof krijgen. Het is geregeld, maar blijkbaar kan een werkgever als hij wil politiek verlof weigeren.

Misschien moet daar ook een keer naar gekeken worden.

De VVP had daar ook goede contacten. Er moet eens gekeken worden zodat het eigenlijk een recht is en het niet afhangt van een toevallige werkgever.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Om te beginnen met de opmerkingen van de heer Franck.

Het statuut van de provincieraadsleden is al vaak ter sprake gekomen in de VVP en wij zijn wat dat betreft bereid alle mogelijke inspanningen mee te leveren. Het verleden heeft dat trouwens bewezen, Collega. Ook bij de start van deze legislatuur zijn er nog een aantal wijzigingen gekomen over een paar kleine punten.

Wat het politiek verlof betreft: dat is wettelijk geregeld. En ik heb de indruk dat het in de openbare sector zeer behoorlijk toegepast wordt. Er is zelfs geen frank weddeverlies. In de privésector is er een speciale regeling wat de wedde betreft. Ik weet ook dat het in de praktijk soms anders is en dat sommige werkgevers zeggen van "u mag naar de raad gaan, maar neem er verlof voor of neem overuren op en we gaan erover zwijgen, anders is er bagar".

Ik weet dat, maar daar kunnen wij niet op ingrijpen.

Die regeling is in se een goede regeling. Wat de toepassingsmogelijkheden betreft staan we een beetje zwak. Sommigen durven dan op tafel kloppen. Anderen niet. Die kloppen liever hier op tafel dan bij hun werkgever. Dat is allemaal verstaanbaar en begrijpelijk.

Dus we zitten wat dat betreft op één lijn.

Er zijn mogelijkheden om dat in de publieke aandacht te brengen, bijvoorbeeld naar aanleiding van de algemene vergadering in de VVP kan dat blijvend op tafel gezet worden.

Wat de grond van de zaak betreft wat het statuut aangaat.

Ik kan echt niet perfect berekenen - en onze diensten ook niet - wat er zou verschuiven in kostprijs. De kostprijs van pensioenen kunt u ook niet altijd op voorhand berekenen. U kan daar prognoses rond maken. En heel groot zijn de verschillen niet, maar er zijn verschillen. Ze staan opgelijst in het verslag aan de provincieraad.

Ook wat betreft het herberekenen van de wijze van uittredingsvergoeding. Wij krijgen meer dan vroeger. Een verschuiving, mensen die van de deputatie naar het parlement gaan, die van het parlement naar de deputatie gaan: tussen de regionale en de federale assemblees is er wat dat betreft een goede regeling. Zij nemen elkaars anciënniteiten over.

Tussen dat van de deputaties bestaat dat niet.

Dat is een verschilpunt.

Voor degenen die maar een paar jaar dienst hebben, bestaat bij de federale en de gewestelijke assemblees de mogelijkheid om bijstortingen te doen teneinde een minimumpensioen te realiseren. Wij hebben dat niet. Dus dat moet worden bijgesteld.

Een begrafenisvergoeding is bij ons slecht geregeld, om niet te zeggen helemaal niet geregeld. Dat moet geregeld worden. Ik hoop dat er niet teveel overlijden, dus ik kan niet direct berekenen over hoeveel het gaat.

Het pensioenstatuut afstemmen op dat van de Vlaamse volksvertegenwoordigers. Er zijn een paar verschillen. Die zijn ook niet zo groot. Dat is afhankelijk van het aantal dienstjaren. Ik zeg soms al lachend: "Op mij heeft heel deze problematiek geen betrekking. Ik heb voldoende aantal jaren dienst. Eigenlijk heb ik mijn maximumpensioen. Ik ben al een kostelijke vogel voor de provincie."

De verzekeringspolissen zijn, denk ik, in orde. Ik ben niet 100% zeker, maar ik denk dat het in orde is en dat we daar gelijk lopen.

Vragen om daar de nodige onderhandelingen over te voeren, ook in het kader van een subjectief statuut, want men heeft in het kader van de sociale zekerheid iets teveel gedaan voor gedeputeerden.

Men straft vandaag de gedeputeerden die niet cumuleren. Die moeten een extra heffing in de sociale zekerheid betalen terwijl dat eigenlijk niet nodig was, want er bestond in elke provincie een regeling voor de kinderbijslag en voor de terugbetaling van de ziekteverzekering.

Dus het was niet nodig om daar een sociale zekerheidsregeling voor te maken. Die nieuwe verplichte sociale zekerheidsregeling moet bijvoorbeeld betaald worden door de gedeputeerden die geen andere inkomsten hebben. Een gedeputeerde in Vlaanderen en in Wallonië die eigen inkomsten heeft die de 23 000 BEF bruto per maand te boven gaat, is in orde met zijn sociale zekerheid, is in orde met de ziekteverzekering.

Heeft hij dat niet, dan is hij niet in orde.

Dus men straft degenen die niet cumuleren.

Dat zou allemaal moeten rechtgezet worden.

Dat is het enige dat wij vragen.

Wij vragen in alle openheid of wij mogen werken aan de uitvoering van de artikelen 67 en 68 van het decreet.

Ik heb de bespreking uit de Vlaamse raad eventjes van het net gehaald vandaag. Het zijn twee artikelen die zonder opmerkingen, dus unaniem, aanvaard zijn in het Vlaamse parlement in de commissiebesprekingen. Ik verwijs naar het stuk 473 van de zittingstijd 2005-2006. Daar was geen discussie over.

Wij vragen gewoon dat we dat op een correcte manier zouden kunnen uitvoeren.

Wij vragen daarbij dat wij op basis van artikel 43 die afstemming mogen onderzoeken, doorvoeren, gesprekken over voeren en voorstellen formuleren.

Ik denk dat het de logica zelf is, met betrekking tot een uitvoerend orgaan, dat zij belast worden met de uitvoering ervan. Dat is het enige.

Dank u.

DEBATTEN

Stemming

PUNT 5

ONDERWIJS - CONSORTIUM VOLWASSENENONDERWIJS 11 GENT - EEKLO: ALGEMENE VERGADERING EN RAAD VAN BESTUUR: AANDUIDING VERTEGENWOORDIGERS

Voordrachten:

Algemene vergadering: effectieve leden

- Els Willems (directielid Het Perspectief – PCVO)
- Martin Stepman (vertegenwoordiger Het Perspectief – PCVO)
- Paul Guns (directielid PCVO Meetjesland)
- Kristel de Boevere (vertegenwoordiger PCVO Meetjesland)

Algemene vergadering: plaatsvervangende leden

- Griet Matthieu (plaatsvervanger directielid Het Perspectief – PCVO)
- Patricia Meganck (plaatsvervanger vertegenwoordiger Het Perspectief – PCVO)
- Herman Reynaert (plaatsvervanger directielid PCVO Meetjesland)
- Eddy Allaert (plaatsvervanger vertegenwoordiger PCVO Meetjesland)

Raad van bestuur

- Els Willems (directielid Het Perspectief – PCVO)
- Paul Guns (directielid PCVO Meetjesland)

Stemming

PUNT 6

TOEPASSING ARTIKEL 43 VAN HET PROVINCIEDECREET - PCVO SCHELDELAND DENDERMONDE: MACTHIGING VAN DE DEPUTATIE TOT HET VERKOPEN VAN EEN PERCEEL TE DENDERMONDE

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij zullen het punt goedkeuren. Ik kan mij volledig vinden in de motivatie en de overeenkomst die werd gesloten, maar ik wens toch van de gelegenheid gebruik te maken om de problematiek van het jeugdvormingscentrum in Dendermonde zelf te berde te brengen. Het is namelijk zo dat het dossier van het jeugdvormingscentrum de voorbije jaren toch redelijk stiefmoederlijk behandeld is geweest. Ik denk dat in 2002 of 2003 beslist werd om de Witte Villa in Ronse te sluiten ten bate van het jeugdwerk, die haar verblijflokalen zou krijgen in de voormalige abdijschool in Dendermonde. In het oorspronkelijke concept waren 150 slaappleatsen en 6 vormingslokalen voorzien.

We zijn nu bijna 6 jaar verder, dus we zijn toch op een moment gekomen om de lakmoesproef te doen. Hoeveel staan we met ons engagement ten overstaan van het jeugdwerk? Want daar gaat het toch over. Uiteindelijk is de Witte Villa in Ronse gesloten omdat er een jeugdvormingscentrum in Dendermonde kwam.

Wanneer het jeugdwerk vandaag die lakmoesproef doet, stelt zij helaas vast dat er toch nog verschillende engagementen niet zijn waargemaakt. En ik denk toch dat wij als provincieraad in deze zaak een verantwoordelijkheid hebben. De jeugdraad heeft een engagement gekregen en een woord is een woord. Het zou spijtig zijn mochten de jongeren op die manier met de politiek in contact komen. Ze zouden zeggen dat we veel beloven maar dat we na 6 jaar nog steeds niet van ons woord zijn.

Ik heb al even verwezen naar de cijfers, 150 slaappleatsen en 6 vormingslokalen. Helaas moet ik vaststellen dat er momenteel nog maar 102 slaappleatsen zijn. Dus er moet nog steeds 1/3de van de slaappleatsen gerealiseerd worden. Van de 6 voorziene vormingslokalen zijn er na 6 jaar ook nog maar 3 gerealiseerd.

Daarnaast stel ik vast dat bepaalde ruimtes, die nu reeds gebruikt worden, niet voldoen aan de brandveiligheid. Het is namelijk zo dat de refter – een ruimte die ook voor andere activiteiten gebruikt wordt – het opzet heeft om voor 150 personen gebruikt te worden. Maar in het kader van de brandveiligheid mag deze zaal slechts door 50 personen gebruikt worden. Ik heb nochtans tijdens het voorbije jaar aan activiteiten deelgenomen – en ook de gedeputeerde was daar aanwezig – waar 100 tot 150 personen aanwezig waren. Men had dus op dat vlak beter een bordje gehangen met: "Verboden te branden vandaag".

In ieder geval denk ik toch dat er een zware verantwoordelijkheid rust op de schouders van de gedeputeerde. Er is een refter die toegankelijk is voor 150 personen, maar er zouden er maar 50 aanwezig mogen zijn. Verder is er de problematiek van de broodkeuken. Daar heb ik in het verleden al voldoende over uitgeweid, maar blijkbaar vindt men het logisch dat het jeugdwerk zijn eigen potje niet kookt, maar beroep doet op een traiteur. Dat is toch een zeer vreemde redenering.

Wat het onderhoud zelf betreft, is er nog steeds de problematiek betreffende de conciërge. Ik herinner mij dat nog van toen we het jeugdcentrum bezochten. De mensen van het jeugdwerk moeten nu zelf voor conciërge spelen. Voor andere gebouwen vindt men zeer snel een oplossing. Voor het jeugdvormingscentrum is dat nog steeds niet het geval. Het gaat zelfs zo ver dat de leden van de jeugddienst, die toch gesolliciteerd hebben voor een administratieve job bij de provincie Oost-Vlaanderen, worden ingeschakeld voor het reinigen van het jeugdcentrum. Er moeten dus regelmatig mensen van een administratieve dienst ter plekke gaan om de borstel, de emmer en het sop ter hand te nemen om de lokalen te reinigen. Ik vind dat toch wel een zeer pijnlijke zaak. Men toont dus weinig respect voor zijn eigen administratie.

Na al die jaren slaagt men er niet in om die engagementen van begin de jaren 2000 waar te maken. Dit is toch wel een zeer pijnlijke zaak. En ik hoop dan ook, en met mij ook wellicht het jeugdwerk, dat de provincie eindelijk werk maakt van bijkomende slaappleatsen, van bijkomende vergaderlokalen en de brandveiligheid garandeert. Anderzijds hoop ik ook dat de bijkomende aspecten zoals een groenzone en eventuele ontspanningsterreinen geregeld worden. Dit zijn zaken die nog steeds niet af zijn en waar de tijd toch dringt.

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, ik stel voor dat mijn collega Couckuyt op deze vragen antwoordt aangezien het onderdeel dat op mij betrekking heeft op applaus werd onthaald door mijnheer Veys. Het ging vooral over het jeugdvormingscentrum.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Eerst en vooral wou ik aan de interpellant de vraag stellen op welk agendapunt zijn tussenkomst betrekking heeft. Want het agendapunt dat wij nu bespreken gaat helemaal niet over de werking van het jeugdcentrum en alle elementen van evaluatie die hij hier heeft aangehaald. Die tussenkomst kan met andere woorden gehouden worden indien het ingeschreven is bij interpellatie ofwel indien het jeugdvormingscentrum hier ter sprake komt.

DEBATTEN

Op een aantal zaken kan ik summier antwoorden. Alle reglementeringen betreffende de brandveiligheid zijn nageleefd. Dat is ook de reden waarom momenteel slechts een beperkt gebruik van het jeugdvormingscentrum wordt toegestaan. In ieder geval zal bij de budgetvoorstellen van 2009 aan de raad wellicht voorgesteld worden om hierin verdere stappen te nemen. Maar het vormingscentrum wordt momenteel gebruikt zoals het gebruikt moet worden binnen de geldende reglementeringen. Wij zijn over de te zetten stappen en de inzet van middelen ook steeds, en dat weet mijnheer Veys zeer goed, in dialoog geweest met de jeugdraad zelf. Wat dat betreft kan er niet gezegd worden dat de evaluaties die daar uit voortkomen geen gevolgen gehad hebben, ook niet wat het onderhoud betreft. Er zijn intussen aparte beslissingen over het onderhoud genomen om te gelegener tijd niet alleen afspraken met de school te maken, maar ook een aparte beurt van reiniging te voorzien door een externe firma. Maar het geheel zoals mijnheer Veys het hier naar voor brengt, staat helemaal niet geagendeerd, Voorzitter. En het is aan u om voor te stellen of we hierop verder ingaan of niet.

De heer voorzitter

Mijnheer Couckuyt, ik heb het doorgelaten. Ik gaf eerst het woord aan mijnheer Hertog omdat hij verantwoordelijk is voor het onderwijs. Maar ik vind ook dat een zijpunt, een bijkomend punt, dat betrekking heeft op hetzelfde gebouw besproken kan worden. Als men hier spreekt over het NTG, kan je ook vragen stellen over de decorbouw, de stukken en de subsidie. Dat kan men niet artificieel uit mekaar trekken. Hij verlangt ook geen gedetailleerd antwoord, maar ik dacht dat het daar ook wel even over mocht gaan. Ik heb hem opzettelijk niet onderbroken omdat ik vond dat daarop geantwoord kan worden. Maar hij kent ook de betrekkelijkheid van het antwoord natuurlijk. Dat is duidelijk. Als hij niet tot het echte punt komt dat hij een problematiek kan aankaarten en daar enigszins een antwoord op kan verwachten. Ik heb het in die zin doorgelaten. Ik wist ook wel dat het niet ging over onderwijs. Ik heb eerst het woord gegeven aan mijnheer Hertog en nu geef ik het aan mijnheer Veys, een tweede maal.

De heer Veys

Zeer kort. De essentie, en ook het aanknopingspunt, van mijn tussenkomst bij voorliggend voorstel van raadsbesluit is dat men beter eerst zijn engagementen tegenover het jeugdwerk waarmaakt, in plaats van nu al bepaalde onderdelen van de voormalige abdijschool te gelde te maken. Dat is een beetje de essentie en het aanknopingspunt. En de problemen die ik geschetst heb op het vlak van onderhoud en brandveiligheid zijn niet nieuw. Deze slepen al jaren aan en er is nog steeds geen afdoende oplossing.

De heer voorzitter

En ten slotte, Mijnheer Veys, mocht je vinden dat je dit nog eens apart moet aankondigen, zal u niets beletten om dit volgende maand te bespreken. Maar ik vond het toelaatbaar dat men over hetzelfde gebouw, één en ander toelicht. Ik heb daar, Mijnheer de Gedeputeerde, met alle respect, geen probleem mee, maar natuurlijk kan hij ook geen gedetailleerd antwoord verwachten aangezien het niet aangekondigd was. Nu zal hij zich misschien geroepen voelen om dat wel apart in te schrijven.

Stemming

PUNT 7

PCVO WAAS EN DURME LOKEREN: OVERHEVELING VAN DE OPLEIDING KERAMIEK NAAR DE GEMEENTELIJKE ACADEMIE VOOR BEELDENDE KUNST WAASMUNSTER ONDER DE VOORWAARDEN VAN DE GEWIJZIGDE OVEREENKOMST

Stemming

PUNT 9

NOODHULP FILIPPIJNEN: VRIJMAKING VAN EEN BEDRAG VAN 11 615 EUR VOOR DIRECTE STEUN AAN DE SLACHT-OFFERS VAN DE TYFOON OP PANAY (FILIPPIJNEN)

Stemming

PUNT 10

APB-GEZINNEN: KENNISNEMING VAN DE OVEREENKOMST MET DE KRUISPUNTBANK VAN DE SOCIALE ZEKERHEID

Kennisneming

PUNT 11

VOORSTEL VAN RIK FRANCK OM BINNEN DIENST 32 - WEGEN EEN TASKFORCE OP TE RICHTEN DIE INSTAAT VOOR HET ONDERHOUD VAN DE TRAGE WEGEN OP HET GRONDGEBIED VAN DE PROVINCIE

De heer Franck

De provincie Oost-Vlaanderen voert sinds geruime tijd, onder andere via de aanleg van langeafstandsfietsroutes, een actief beleid op het vlak van fietspaden. Binnen het wegwerken van de missing links op het vlak van fietspaden komen de zogenaamde trage wegen in beeld. Dat zijn dikwijls bestaande of in onbruik geraakte voet- en kerkwegels die soms enkel bekend zijn dankzij de Atlas der Buurt- en Kerkwegels uit 1841.

De Vlaamse Regering heeft, naast een aantal maatregelen om de financiële lasten van de gemeenten te verlichten, ook aan de provincies gedacht. Eén van de maatregelen om haar overschot op de begroting weg te werken, is het overnemen van de provinciewegen door het Vlaamse Gewest. Hier dient zich een opportuniteit aan. Na de overdracht van de provinciewegen, in principe voor het einde van dit jaar, zullen een aantal personeelsleden van de provinciale dienst Wegen een andere taakinvinging moeten krijgen, daar het Vlaamse Gewest de personeelsleden niet overneemt.

Groen! stelt voor een deel van deze personeelsleden te laten werken binnen het beleid rond trage wegen. Al te dikwijls willen kleinere gemeenten de buurt- en kerkwegels wel openstellen voor de zwakke weggebruikers, maar kunnen ze vooral het onderhoud van deze trage wegen niet aan met het gevaar dat deze wegels vlug verworden tot een wildernis zodat ze niet meer bruikbaar zijn voor het vooropgestelde doel. Voor deze wegels bestaat het gevaar dus dat ze afgeschaft worden.

Wij stellen voor dat binnen de provinciale dienst Wegen een soort taskforce opgericht wordt, die instaat voor het onderhoud van de trage wegen op het grondgebied van de provincie. Gemeenten kunnen dan, mits een vergoeding, beroep doen op deze dienst. Het opent bijvoorbeeld ook perspectieven voor sociale tewerkstelling.

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De overdracht van de provinciewegen, zowel aan de Vlaamse overheid als aan de gemeenten, maakt inderdaad dat er de komende jaren nieuwe accenten gelegd kunnen worden in het mobiliteitsbeleid van de provincie. En één van die opties is inderdaad om meer aandacht te besteden aan het trage wegenbeleid. Op dit ogenblik wordt er trouwens enerzijds op Vlaams niveau, in samenwerking met de VVP, gewerkt naar een decreet op de trage wegen waarin de rol van de verschillende actoren zal vastliggen. Anderzijds is er momenteel binnen onze eigen dienst een interne werkgroep die bestaat uit mensen die bezig zijn met natuur, ruimtelijke ordening, landbouw, cultuur, toerisme en dergelijke. Zij zitten regelmatig samen om een beleidsnota rond trage wegen samen te stellen. En die nota zal normaal gezien begin oktober op deputatie komen, dus het voorstel van mijnheer Franck komt goed op tijd.

DEBATTEN

Maar ik wil toch bij zijn voorstel enkele kanttekeningen maken. Het is niet zo dat wij op dit ogenblik allerlei personeel in dienst hebben dat het onderhoud van de provinciewegen voor zijn rekening neemt. Voor de uitvoering van die taken zoals onderhoud, winterdienst en groenvoorziening hebben wij altijd de markt geraadpleegd. Wij hebben die taken dus uitbesteed aan de privésector. Het is dus niet dat er nu plots heel veel personeel van de provincie vrijkomt om andere zeer specifieke onderhoudstaken van bijvoorbeeld trage wegen over te nemen. Wij hebben dat beleid altijd overgedragen, dus ik denk niet dat ons beleid in de toekomst zeer materieel zal zijn. De provincie neemt het onderhoud van de trage wegen op zich, maar ik vind het onderhoud van die trage wegen bij uitstek een lokale materie. Wij zullen de komende weken dus vooral een beleidsondersteunende aanpak voorstellen. Dit betekent een betere ondersteuning naar gemeenten, bijvoorbeeld: hoe werken zij een trage wegennetwerk uit? Hoe zit de wetgeving in elkaar? Waar kunnen zij aan de juiste informatie komen? Gemeenten die echt een trage wegennetwerk uitbouwen zouden we kunnen ondersteunen door de paaltjes te voorzien waar de trage wegen op aangegeven staan en dergelijke meer. Dus in die optiek gaan we de komende jaren wel een beleid ontwikkelen, maar ik denk niet dat een taskforce om het onderhoud van die trage wegen op ons te nemen, zoals mijnheer Franck omschrijft, er zal komen. Het is niet echt een taak van de provincie om de kleinste uithoek en de allerkleinste weg van onderhoud te voorzien. Ik denk dat we dat niet aankunnen en dat we daar ook niet goed voor geplaatst zijn.

Gaan we de komende tijd werk maken van een trage wegenbeleid? Absoluut! Zal dat de vorm aannemen van een taskforce zoals mijnheer Franck voorstelt? Wat mij betreft niet, maar er zal natuurlijk wel een cel ontwikkeld worden in onze dienst Mobiliteit die zich specifiek met het trage wegenbeleid gaat bezighouden. En voor het overige zou ik dus voorstellen om het voorstel niet goed te keuren maar aan de heer Franck vragen om de nota die er binnenkort zal zijn en waarin ons toekomstige trage wegenbeleid gespecificeerd wordt, even af te wachten en dan kunnen we daar misschien in de toekomst over verder debatteren.

De heer Franck

Misschien is de deputatie ervan op de hoogte dat er een zelfde voorstel aanvaard is geweest in West-Vlaanderen. Daar werkt men eigenlijk ook met cellen. In die zin gaat het diensthoofd inderdaad geen onkruid wieden op de trage wegen, maar tekent hij een beleid uit waarbij onder andere de digitalisering van de atlas uit 1841 op het programma staat. Daarnaast zal men ook de blinde vlekken verbeteren, en ik geef wel toe, West-Vlaanderen is wel een beetje achterlijk op dat vlak in vergelijking met Oost-Vlaanderen. Maar zij gaan dus inderdaad pro-actief te werk, zij gaan kijken welke gemeenten eigenlijk nog niets gedaan hebben en welke gemeenten wel al iets gedaan hebben. Gemeenten die wel al iets gedaan hebben, gaan zij op één of andere manier financieel of logistiek steunen. Logistiek wil daarom niet zeggen dat zij instaan voor het onderhoud van die trage wegen, maar zij gaan bijvoorbeeld wel kunnen zeggen dat het één of het ander nog moet gebeuren. Daar kan de provincie eventueel tussenkomen, maar ze gaan vooral de blinde vlekken in de provincie opsporen en kijken welke bruikbaar zijn. Want het is niet zo dat iedere kerkwegel, wat mij betreft, open moet gaan. Ik denk dat het moet bekeken worden welke wegels bruikbaar zijn in een groter fietsnetwerk of in een groter trage wegennetwerk. En dat is een taak die, denk ik, zeker door de provincie kan gebeuren. Ik zie tot mijn grote vreugde dat de gemeente ook besparing gaat doen, want men moet het onderhoud van de wegen niet meer uitbesteden, dus daar komt ook een beetje ruimte vrij. Ik moet de eerste gedeputeerde daarover eens aanspreken dan. Blijkbaar kan men daar toch ook wel financieel een aantal andere zaken mee doen.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Franck, u bedoelde: "West-Vlaanderen is een beetje achtergesteld". 'Achterlijk' heeft natuurlijk een heel andere betekenis.

De heer gedeputeerde Hertog

Ik denk dat onze meningen voor wat betreft de invulling helemaal niet zo ver uit elkaar liggen. Ik zou toch nog de nota willen afwachten die wordt voorbereid. Wat betreft de digitalisering van die atlas, daar zijn wij volop mee bezig en wij zullen dat ook verderzetten. De gemeenten ondersteunen bij het uitwerken van een trage wegenbeleid gaan we ook doen. Verder zullen we actief de blinde vlekken opsporen. Samenvattend zeg ik nogmaals dat onze meningen inhoudelijk niet zo ver van elkaar liggen.

De heer voorzitter

Mijnheer Franck stelt het dus inderdaad niet ter stemming. Het is uitgesteld tot de nota.

PUNT 12**BUDGET 2008: GOEDKEURING VAN DE 6DE REEKS WIJZIGINGEN****De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik dank de diensten van de provincie alvast voor het gedetailleerd beantwoorden van de diverse vragen. Maar bij één van de artikelen van de kredietverschuiving, wens ik toch nog even stil te staan. Meer concreet gaat het over het artikel bij de "post-algemene technische diensten, plannen en studies, aanschaffingswaarden, haalbaarheidsonderzoek naar een nieuwe organisatievorm voor het beheer en de renovatie van het gebouwenpatrimonium van de provincie". Daarvoor wordt in het budget een bedrag van 90 000 EUR voorzien. Ik ben in het verleden al een paar keer tussengekomen over de toestand van het patrimonium van de provincie Oost-Vlaanderen. Sommige gebouwen staan al dan niet te verkommeren en aan andere gebouwen geeft men geen invulling. Van de mooie plannen in de pers, in deze raad en op de commissie blijft er anno 2008 nog weinig over.

In het antwoord op de vraag die ik toen stelde in de commissie, heeft men mij gesteld dat het om een haalbaarheidsonderzoek gaat naar een nieuwe organisatievorm voor het beheer en de renovatie van het gebouwenpatrimonium van de provincie in het kader van het algemeen beleidsprogramma. Dat is een zeer vaag antwoord. Misschien was dat ook het enige antwoord dat politiek gedekt zou worden. Wat in ieder geval wel politiek gedekt wordt, is een beslissing van de deputatie van 14 augustus. Op 14 augustus heeft de deputatie zich namelijk akkoord verklaard met de principebeslissing en met het beslissen tot het vragen van advies en het starten van voorbereidende besprekingen inzake de centralisatie van de provinciale administratieve diensten binnen het project Gent Sint-Pieters.

Dames en heren, de kogel is zichtbaar door de kerk. De deputatie heeft het voornemen om te onderzoeken in welke mate wij deze gebouwen gaan verlaten. Op termijn is het zichtbaar financieel niet zo een aantrekkelijk project aan het Gentse Sint-Pietersstation, toch voor andere investeerders. Er hangt toch wel een stevig prijskaartje aan vast. Volgens de nota deputatie zou de kostenraming om alle diensten te centraliseren 105 miljoen EUR bedragen. Weliswaar gaat de deputatie ervan uit dat ze de 9 vestigingen hier in het Gentse, kan valoriseren voor een totaalbedrag van 70 miljoen EUR. Dus, Collega's, voor 35 miljoen EUR zitten wij binnen een paar jaar aan het Sint-Pietersstation.

Er is natuurlijk nog veel dat onderzocht moet worden, maar de eerste stappen zijn toch gezet. En wat mij dan ook verwondert is dat de deputatie ons daar op geen enkel moment over vat. Zichtbaar doet ze geen moeite om te communiceren over dat toch wel zeer belangrijke initiatief. Ik zeg dit te meer omdat in haar eigen nota deputatie staat dat de principebeslissing ter kennisgeving zal worden meegedeeld op de eerstvolgende provincieraad. Wel, Collega's, sinds 14 augustus 2008 is de eerstvolgende provincieraad, die van 3 september. Tot zover het correct opvolgen van de eigen genomen principebeslissingen, verantwoordelijke gedeputeerde Hertog.

DEBATTEN

Wat dit punt nu betreft, wil ik toch nog steeds vernemen wat de stand van zaken is, want men blijft maar mist spuien in verband met het masterplan. Hoe rijmt men deze principebeslissing met een noodzakelijke evaluatie van het patrimonium? En ik denk toch dat wij de stand van zaken en de engagementen niet moeten vernemen via een achterpoortje. Vandaar ben ik toch wel ernstig misnoegd dat wij hier van een kredietverschuiving gebruik moeten maken om de provincieraad in te lichten van de deputatie haar voornemens.

Dank u wel.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, we kennen ondertussen de truken van de collega om punten te agenderen die niet geagendeerd zijn en die hij zelf agendeert. Dat wil niet zeggen dat het punt dat hij aanraakt niet interessant is. Maar wat het onderwerp zelf betreft, het krediet en de kredietverschuivingen, u weet dat wij een gebouwenpatrimonium hebben van ongeveer 8 miljard. En er zijn geïnformatiseerde systemen op de markt vandaag die u toelaten heel nauwgezet op te volgen hoe het staat met het onderhoud en de renovatie. Wel, dat is het enige dat we willen doen met dit krediet. We willen zo een systeem kopen of huren, in elk geval gebruiken. We willen dat gebouwenpatrimonium van 8 miljard goed onderhouden, rekening houdend met alle extra maatregelen die we onszelf in de loop der jaren opgelegd hebben. Want wij onderhouden niet zomaar een gebouw, we hebben bijvoorbeeld bijzondere normen naar isolatie en houtgebruik, FSC-gelabeld hout. We hebben onszelf zo allemaal speciale dingen opgelegd. En dat is hier in deze raad vaak gebeurd naar aanleiding van interpellaties. Wel, dat maakt het beheer van die gebouwen er niet gemakkelijker op, en daarvoor willen we dat krediet gebruiken.

En u maakt daar voor de zoveelste keer handig gebruik van om over iets anders te spreken, en de voorzitter laat u dat allemaal toe. Maar, waarde Collega, waarom agendeer je dat punt gewoon niet? Dat is geen enkel probleem. Het is een nota deputatie waarin niets beslist wordt. Daarin wordt gewoon in alle openheid gezegd dat er mogelijks een opportuniteit is om al onze diensten te centraliseren. Want er zijn belangrijke ontwikkelingen in de stad. En als u de nota helemaal gelezen hebt, ziet u in de besluitvorming dat dit onderzocht en bestudeerd moet worden. Meer nog, er staat bij dat men diverse formules moet bestuderen. Ik denk dat de collega-verslaggever dat er met de hand bijgeschreven heeft. Wij volgen niet zomaar de voorstellen van onze administratie, het staat ook zo in de notulering: "alle alternatieven onderzoeken, inclusief eventuele alternatieve inplantingsplaatsen". Is daar nu iets verkeerd aan? Want u wekt de indruk dat wij in het geheim bezig zijn met een groot plan. Niets is minder waar, de collega heeft ervoor gezorgd dat wij daarvan op de hoogte waren in de deputatie, en het is goed dat je nadenkt over je huisvesting en over de toekomst. Dat is de zaken beheren als een goede huisvader. Maar u probeert daar weer een reukje aan te kleven. Dat is mis, agendeer dat en we zullen u antwoorden. Maak niet gebruik van zo een ingewikkelde formule dat we zogezegd een artikel hebben dat we zullen gebruiken om grote studies uit te geven. Niets is minder waar, we gaan die kredietverschuiving gebruiken om op een hedendaagse, geïnformatiseerde manier continu het beheer en het onderhoud van ons patrimonium, dat aan gebouwen alleen meer dan 8 miljard waard is, op te volgen. En we zijn direct op de suggesties van de collega ingegegaan omdat we dat strategisch belangrijk vinden. Dit staat compleet los van een eventuele herhuisvesting of herconcentratie. Maar wij denken inderdaad over dat laatste ook na, er is opdracht gegeven aan onze administratie om wat dat betreft tijdig voorstellen te doen, alternatieven te formuleren, zowel met betrekking tot financiering, lokalisatie en dergelijke. We weten dat de provinciewet ons verplicht om in Gent te blijven.

Dank u.

De heer voorzitter

Het provinciedecreet verplicht ons om in Gent te blijven.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De eerste gedeputeerde maakt er zich wel nogal gemakkelijk van af. Ik baseer mij op stukken die ik zelf ter beschikking krijg, dus elk raadslid kan die via de computer hier op het intranet nakijken. En ik citeer de beslissing van de deputatie, ik herhaal, ik citeer niets anders, "akkoord met principebeslissing en met beslissingen tot het vragen van advies en het starten van voorbereidende besprekingen". Dat en niets anders is er beslist geweest. Je mag hier nu zeggen: "ja maar neen, en allerlei pistes onderzoeken", dit is het stuk wat er beslist is en niets anders. Mijnheer de Gedeputeerde, wanneer u zegt dat ik hier sfeer probeer te scheppen, zeg ik dat ik hier al maanden tussenkom over het patrimonium. Is het niet over de Bank van de Arbeid dan is het over het Huis Thuysbaert.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, ik heb de politie van de vergadering. Je moet anderen daar niet over aanspreken. Ik zal u onderbreken als het nodig is. Nu heb ik u onderbroken, rond af als je wil.

De heer Veys

Mijn grootste punt van kritiek is dat de deputatie geen enkel initiatief neemt om ons, als raad, hierbij te betrekken of ons hierover in te lichten. Er worden onderhandelingen gestart voor de Bank van de Arbeid met de stad Gent, voor de Borreputsteeg en voor het Caermersklooster. Men heeft recent nog het Huis Sorgeloose in Oudenaarde verkocht. Men zou beter met het volledige dossier naar een commissie of de raad gaan en toelichting geven bij de visie en de stand van zaken. Maar ondertussen voert men in schijfjes allerlei initiatieven uit, en dit is weer het zoveelste. Die hele mogelijke verhuis staat natuurlijk bovenaan. Maar in het wazige blijven en dan met het beschuldigende vingertje naar mij wijzen, dat vind ik zeer laag.

De heer voorzitter

Het dossier komt zeker naar de provincieraad, wees gerust, dat kunnen ze niet onder mekaar regelen hoor. Dat zij het voorbereidende werk doen, is ook hun taak. Ze moeten met een dossier naar hier komen dat af is. Ze moeten ons niet vragen om dat nog een beetje aan te vullen, dat is niet de traditie.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wel, Mijnheer de Voorzitter, er is een verschil tussen de provincieraad en de deputatie. Ik kan mij andere administratieve en politieke systemen indenken waar dat verschil niet bestaat. Ik kan mij dat gerust indenken, maar vandaag is dat niet het geval. De deputatie bereidt voor en voert uit. Dat is haar werk, daarvoor wordt ze betaald en wordt ze verkozen. En ze moet dat fulltime doen, daarvoor wordt ze ook fulltime betaald. En de provincieraad controleert en legt de grote lijnen vast, onder meer aan de hand van het budget. Ze kan permanent voorstellen doen, controleren, vragen stellen en interpellieren, dat is geen enkel probleem.

Ik kom er nog even op terug, het gaat hier over een kredietverschuiving. En over die kredietverschuiving kunnen alle vragen gesteld worden. We hebben daar de uitleg op gegeven. En naar aanleiding van dit punt begint de collega over iets totaal anders. Hij heeft dat daarnet bij een ander punt ook gedaan, Voorzitter. Dit is geen ernstige manier van werken meer. Als hij een ernstig antwoord vraagt en eist, en hij heeft dat recht als raadslid, dan moet hij ook de spelregels respecteren en het punt behoorlijk agenderen. Dan zal hij ook behoorlijk geantwoord worden. Maar wat dat punt nu betreft, je bent er toch over begonnen, en we hebben u een begin van antwoord gegeven. Ik blijf erbij dat er dienaangaande geen enkele beslissing getroffen is. Er wordt onderzocht of zo een concentratie interessant is, als dat zou gebeuren, waar dat zou gebeuren, en wat de financiële consequenties zijn.

DEBATTEN

En er is mij geen enkel dossier bekend dat wij aan het onderhandelen zouden zijn over de Bank van de Arbeid met de stad Gent bijvoorbeeld. Ik ken dat niet, ik heb daarnet aan mijn collega gevraagd of hij informeel met iets bezig is, en hij heeft mij gezegd van niet. En ik geloof hem, ik heb geen redenen om daaraan te twijfelen. Trouwens, als het over immobiliaire constructies gaat, dan moeten we daar voorzichtig en wijs mee omgaan. Met een duidelijk plan naar voor komen dat haalbaar is, teneinde eventuele besprekingen niet te hypothekeren. Als je een huis gaat kopen of verkopen, dan doe je dat ook voorzichtig. Ik heb indertijd een belangrijke transactie gedaan, de aankoop van Noordstar en Boerhaave, onder de schattingsprijs omdat we dat zeer discreet met een beperkte werkgroep gedaan hebben, en als de operatie rond was, zijn we naar de raad gekomen. En we hadden bespreking gevoerd onder voorbehoud van goedkeuring door de raad, zo hoort het.

Stemming

PUNT 13

COMMUNICATIE: AKTENEMING VAN HET JAARVERSLAG 2007 VAN DE DIENST COMMUNICATIE

Mevrouw Lafkioui

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De dienst Communicatie legt jaarlijks haar nota voor en normaal gezien ga ik daar ook niet echt dieper op in. Dit jaar is het anders zou ik zeggen. Globaal gezien ziet dat er eigenlijk wel goed uit. De kritische bedenkingen die ik ga uiten gaan vooral, voor mij dan, over de effectiviteit ofwel de resultaatgerichtheid van het communicatiebeleid. Ik wil hier dan ook uitdrukkelijk zeggen dat ik zeker geen uitspraken ga doen over personen of over de kwaliteit van het werk van de mensen. Ik maak me echter wel zorgen omtrent de doelstellingen van ons communicatiebeleid. En het klopt, zoals dat in het dossier staat op pagina 3, dat de hoofddoelstelling van de dienst nog altijd in de eerste plaats de Oost-Vlaamse bevolking informeren is. Op de tweede plaats moet men de mensen betrekken bij het provinciaal bestuur. En op de derde plaats moet de dienst het provinciebestuur op zich naar buiten brengen of profileren. Natuurlijk blijft de vraag of we deze drie doelstellingen wel behalen.

In de nota wordt wel duidelijk weergegeven op welke manier men deze doelstelling probeert na te streven of te realiseren. We hebben verschillende pistes, bijvoorbeeld via de pers, folders, media enzoverder. Daarnaast zijn er ook nog andere mogelijkheden en verschillende contactmogelijkheden. Er is onder andere de opendeurdag, ik zie jammer genoeg dat deze in 2007 niet is doorgegaan. Ik ben dan ook wel benieuwd naar de reden waarom dat niet is doorgegaan. Ik vraag me verder ook af of dit niet georganiseerd is wegens te weinig interesse, of zijn er andere redenen?

Het aantal aanvragen tot inzage is ook niet onbelangrijk. In 2007 zijn er dat welgeteld 756. Is dit veel? Is dit weinig? Ik denk dat dit echt peanuts zijn op een bevolking van ongeveer 1,5 miljoen mensen in Oost-Vlaanderen. Zijn we hierin beter of slechter dan andere provincies? Ik heb er eigenlijk geen flauw idee van. Ik vind het natuurlijk moeilijk om een antwoord te krijgen. Ik zal er wellicht ook geen vinden in de nota. Maar ik blijf wel met een grote vraag zitten. Ik denk dat het geheel van het communicatiebeleid het volgende moet zijn: staat de burger, dankzij onze inspanningen, anno 2008 dichter bij het provinciebestuur dan in 2007? Op deze vraag krijg ik eigenlijk ook geen antwoord in de nota. Ik weet dat het absoluut geen objectief criterium is en ik weet ook dat ik zomaar geen conclusies mag trekken maar ik beschouw het soms als een indicatie.

Sinds mijn aantreden in de provincieraad in 2000, ongeveer 8 jaar geleden, en als ik afga op mijn eigen netwerk en entourage, en ik denk dat collega-raadsleden mij hierin kunnen volgen, dan denk ik dat we eigenlijk weinig stappen verder staan in ons beleid van profilering. Ik krijg nog steeds dezelfde vragen van mensen. Wat doet de provincie eigenlijk? Waar zijn jullie mee bezig? Wat doet een provincieraadslid? Ik mag dan al blij zijn dat ze de vraag stellen uiteraard en dat ze interesse tonen in het provinciebestuur, maar het geeft soms wel een moedeloos gevoel om steeds het verhaal te moeten herhalen dat we hier allemaal zinvol werk doen uiteraard. Sommige mensen vinden zelfs de weg niet naar het provinciehuis. Ik zou eigenlijk eens de proef op de som moeten nemen en een buitenstaander vragen of hij ergens het gouvernementsgebouw in Gent weet zijn. Het zou eens leuk zijn om dat als test te doen. Nu, als je vraagt waar het provinciehuis ligt, zouden er veel verstek geven.

De enige vraag die ik de laatste tijd gekregen heb omtrent het provinciebestuur – en ik vind het jammer dat de gouverneur er nu niet bij is – is hoe de nieuwe gouverneur, mijnheer Denys is. Uiteraard antwoord ik steeds positief, maar dat zegt natuurlijk wel genoeg. Ondanks alle inspanningen gaat het provinciebestuur blijkbaar niet verder dan de gouverneur. Ik zeg hiermee niet dat er geen inspanningen zijn. Ik weet dat men nog niet zo lang geleden een communicatiebureau heeft aangesteld om een nieuw logo uit te werken en om op basis van een aantal steekproeven te kijken op welke manier we het provinciebestuur beter kunnen promoten. Verder weet ik ook dat er sinds vorig jaar een contract is met de regionale zenders die het programma TV-Provincie uitzenden en dat het de bedoeling is om via dit medium de Oost-Vlaamse burger dichterbij het bestuur te brengen. Ik blijf echter nog steeds met de vraag zitten of we er wel in zullen slagen.

Is ons communicatiebeleid dan compleet inefficiënt? Zijn al deze veranderingen of inspanningen die we reeds gedaan hebben voldoende? Moeten ze nog uitgebreid worden? Uiteraard ga ik vandaag geen pasklare antwoorden kunnen geven. Wat ik wel weet is dat die éénmalige onderzoeken of die eerste evaluatie misschien niet voldoende is. Ik denk dat je dit eigenlijk permanent moet evalueren. Volgens mij moeten we hier letterlijk een vinger aan de pols houden bij de Oost-Vlaamse bevolking. En als ik zie hoe het huidige tv-programma wordt ingevuld, dan geloof ik niet dat we in ons opzet zullen slagen. En ik ben mij wel degelijk bewust van het feit dat televisie maken nog iets anders is dan aan politiek doen, en dat hier natuurlijk andere spelregels gebruikt worden om mensen aan de buis te lokken en te houden. De concurrentie is zeer groot, geef toe. Maar met een inhoud van welk soort bier ik drink aan de bar, of niet drink, of waar ik op vakantie ga, en het mag dan wel in Oost-Vlaanderen zijn uiteraard, of welke gedeputeerde welk feest heeft ingehuldigd, heeft op zich weinig inhoudelijke waarde. En ik weet, jullie zullen wellicht zeggen dat ik er zelf ook aan mee doe. Uiteraard, je zou als politieke fractie niet goed bezig zijn mocht je de media links laten liggen. Als je het verschil wil maken tussen gezien worden of niet gezien worden, dan speel je het spel uiteraard mee. Het lijkt me ook wel zinvol om de samenwerking met de regionale zenders eens grondig te evalueren en dit verslag desnoods eens ter bespreking voor te leggen op de commissie.

Voorzitter, Collega's, ik rond af, het zal ons niet verwonderen dat wanneer een gewone vrouw of man in de straat het provinciebestuur niet kent, we ook weinig waardering en erkenning mogen verwachten van anderen. Denk maar bijvoorbeeld aan andere overheden, want laten we eerlijk zijn, ook daar worden we toch ook vaak stiefmoederlijk behandeld.

Dank u.

De heer Veys

Eerst en vooral wil ik opmerken dat men in het verslag aan de raad verwijst naar het artikel dat men in 1998 stemde bij de aanduiding van een communicatieambtenaar, waarbij beslist werd dat jaarlijks een verslag aan de provincieraad voorgelegd moet worden waarin de verwezenlijking van het voorgaande communicatiejaar wordt toegelicht. Het is dus ook logisch dat wanneer wij geconfronteerd worden met de toelichting van een jaarverslag, dat wij ook de mogelijkheid krijgen tot het stellen van vragen en dat die vragen ook beantwoord moeten worden. Bij voorkeur gebeurt dat natuurlijk in de betreffende commissie, maar wanneer men zich engageert op de commissie om die eventueel per mail of in de raad te beantwoorden is dat ook goed voor mij. Maar stellen dat het hier enkel gaat over een akteneming en men dus enkel vragen kan stellen of opmerkingen maken over een cijfer dat al dan niet fout zou zijn, dat is toch wel volledig uit den boze. Anderzijds wil ik collega Lafkioui, die een zeer redelijke tussenkomst heeft gehouden, erop wijzen dat een aantal vragen die ik in de commissie gesteld heb reeds beantwoord werden per mail. Maar die mail kreeg ik pas vanochtend om 10.45 uur. Dat kan natuurlijk niet door een raadslid gelezen worden, ook niet door mij in feite. Ik zie de gedeputeerde maar ik lees hier 10.45 uur. In ieder geval is het zo dat het bijvoorbeeld voor het budget wel mogelijk was.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, de tribune kijkt naar ons, maar wij gaan niet naar de tribune kijken.

DEBATTEN

De heer Veys

Collega's, ik denk dat het zo is dat, waar de modaliteiten mogelijk zijn om dat op te nemen in het verslag, het vermeden zou worden dat de collega dubbele vragen zou gesteld hebben, maar men wou volharden in de boosheid en blijkbaar pas vandaag antwoorden. In ieder geval ga ik over naar de essentie en ik ga proberen in telegramstijl kort te zijn. Algemeen wil ik ook hier mijn waardering voor de werking uiten. Ik denk dat wij een goede en moderne dienst Communicatie hebben. Ze probeert om met de moderne middelen, of de middelen die de deputatie of de provincieraad ter beschikking stelt, een zo vlot mogelijk communicatiebeleid te voeren en in deze is dat wel grotendeels geslaagd. Vandaar slechts enkele kanttekeningen.

Eenzijds voer ik een blijvend pleidooi voor een opendeurdag. Men verwijst naar andere initiatieven zoals Flikkendag en Open Monumentendag, maar ik denk dat een opendeurdag van het Provinciehuis toch wel op zijn plaats is. Een tweede punt dat ik ook al jarenlang vraag is om de stukken van de deputatie, waar ik daarnet nog naar verwezen heb, beschikbaar te maken op de pc van de fractieleden thuis. Met de elektronische identiteitskaart moet men daar toch niet mee talmen.

Een andere problematiek is die van Informeel. Het blaadje is op vlak van lay-out toch wel heel degelijk maar de verslaggeving omtrent de werking van de provincieraad, toch wel het hart van de provincie, blijft een pijnpunt. Er is ook vanuit het bureau de terechte vraag gesteld geweest, of er is in eerste instantie op gewezen hoe mager en hoe sober de provincieraad daarin aan bod komt. Dat is een unaniem standpunt en dat is door niemand weerlegd geweest. Anderzijds is er de vraag vanuit het bureau om iemand namens het bureau op te nemen in de redactieraad, ikzelf ben de laatste die daar vragende partij voor is. In het antwoord verwijst men onder meer dat de provincieraad zelfs een volledige bladzijde inneemt. Ja, een volledige bladzijde die al wordt ingenomen door een foto met de kopselden van de diverse provincieraadsleden en ik denk toch dat de werking van de provincieraad het belang van één bladzijde overstijgt.

Nog een andere problematiek is die van het jaarboek. Er zat vandaag nog eentje in onze dikke enveloppe. Het jaarboek krimpt blijkbaar elk jaar wat meer. In de rand daarvan wil ik erop wijzen dat de deputatie stelde dat het culturele jaarboek 2006 in het voorjaar van 2008 zou verschijnen. Ik heb daar vorig jaar een schriftelijke vraag over gesteld. Collega's, we zijn nu september 2008 en ik heb hier geen cultureel jaarboek gevonden en men laat mij weten dat het cultureel jaarboek van 2006 en 2007 in één geheel zal zijn. Men probeert dus van de nood een deugd te maken, hoe waardevol is het culturele beleid nog?

Een andere problematiek is dat van de infoboxen, ook daar heb ik vorig jaar bij de bespreking op gewezen dat slechts 14 gemeenten daarbij betrokken worden. Onze provincie telt toch wat meer gemeenten. En men zegt: "ja dat is waar, we gaan daar werk van maken". We zijn nu een jaar verder en opnieuw zijn het enkel diezelfde 14 gemeenten die beroep kunnen doen op die infoboxen. Wat is het antwoord? Ook hier geeft men personeelsredenen. Men kan ook hier zijn engagementen niet waarmaken door onvoldoende budgettaire reserves.

Collega's, ik rond af. De weerklank in de pers is nog een problematiek die ik in het verleden al aangehaald heb. Hoe evalueert men dat? Men kan er tot op heden niet op antwoorden, maar er is goed nieuws. Een aantal personeelsleden hebben een opleiding statistiek achter de rug. Dus blijkbaar heeft men een opleiding statistiek nodig om te weten hoe effectief de provinciale communicatie in de hedendaagse media is.

Nog twee puntjes van aandacht. Enerzijds is er de problematiek van de rondleidingen. Ik heb het in de commissie gezegd, mevrouw De Vos is even afwezig, maar het is een probleem dat al jaren geleden is aangehaald. Die volle publieksbanken, mensen drummen hier om dit toch te kunnen bijwonen. Het zal misschien Veys zijn schuld zijn, maar het aantal toeschouwers is in ieder geval quasi nihil. En men doet er geen enkele inspanning voor om daar enige vorm van faciliteiten voor te voorzien. Men zegt het zelf, het is een probleem van organisatie. Er zijn blijkbaar geen zalen beschikbaar en blijkbaar is er ook geen personeel beschikbaar. De wil ontbreekt gewoon om daar iets aan te doen. De deputatie pronkt natuurlijk veel liever met haar eigen projecten dan met de werking van de provincieraad. Ze wordt niet graag in haar hemd gezet waar de pers of het publiek bij is.

Tot slot is er ook nog een pleidooi voor een aparte brochure van de provincieraad. Het bureau dat in West-Vlaanderen zeer gastvrij en smaakvol ontvangen werd, heeft toen ook een mooie brochure gekregen van de West-Vlaamse provincieraad. En ik stelde mij toen de vraag, wat hebben wij in feite als tegenmiddel? En er wordt wel verwezen naar die mooie brochure in 'Oost-Vlaanderen, voor ieder van ons'. Maar, Collega's, wie er in bladert en zoekt naar de werking van de provincieraad komt nogal bedrogen uit. Welgeteld 1 blaadje wordt besteed aan de werking van de provincieraad en dat is dan opnieuw met de speldenkopfoto. De namen konden er nog net bij, alsook een postzegel van de voorzitter van de provincieraad. Ik denk toch dat men een iets grotere inspanning mocht doen om te communiceren over de provincieraad. Ik denk dat de deputatie zelf het goede voorbeeld geeft, want op de deputatie van 26 juni, dus nog redelijk recent, werd beslist dat elke gedeputeerde een eigen folder mag hebben over het beleid dat ze in 2009 gaan voeren. Men kan dus blijkbaar probleemloos voor zichzelf zorgen, maar ervoor zorgen dat de 84 provincieraadsleden op een deftige manier kunnen communiceren met de bevolking, neen dat is blijkbaar niet mogelijk.

Dank u.

De heer voorzitter

De 78 provincieraadsleden, Mijnheer Veys, want ze zijn er ook bij. Mijnheer Liebaut, u hebt het woord.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Er zijn weinig mensen die tijdens de raad de provinciediensten zo dikwijls feliciteert als collega Veys. Dat is bijzonder opvallend. Deze zitting alleen al heeft hij minstens 2 à 3 keer de provinciale diensten, telkens andere, gefeliciteerd. Dat is natuurlijk prachtig, maar dat belet hem niet om diezelfde diensten, die zo druk werken, te teisteren met zijn eeuwige vragen, zijn eeuwige tussenkomsten en met zijn geloop en gedoe. Dat is een beetje tegenstrijdig op zich, want de diensten die goed werken, moet je goed laten werken. Die moet je niet voortdurend vervelen met nutteloze vragen.

Het is natuurlijk tegenstrijdig dat hij enerzijds de dienst Communicatie ongelooflijk feliciteert met haar inzet en dat hij zegt dat ze uitstekend werkt, terwijl hij anderzijds, net zoals de collega van Groen!, zegt dat het allemaal niet veel uithaalt want ze concluderen dat de provincie nog altijd een totale onbekende is bij het brede publiek. Volgens hen hebben de inspanningen die de communicatiedienst geleverd heeft dus blijkbaar niets uitgehaald. In datgene dat de collega's stellen zit een tegenstrijdigheid. Natuurlijk klopt hun stelling niet. Iedereen van ons is zeer gevoelig aan de bekendheid van de provincie en de provincieraad. Anders zouden we hier niet als provinciale mandatarissen zitten. We zouden hier geen uren doorbrengen om naar iedereen te luisteren en te debatteren over de provinciale materies. Wij wensen inderdaad dat het bestuur en de raad bekend zouden zijn door de inspanningen van de provincie. Maar ik heb de indruk dat het niet klopt wat ze zeggen.

De bekendheid van de provincie is nog nooit zo groot geweest als vandaag. Is dat volslagen gelukt? Is dat bij iedereen bekend? Dat zou nogal utopisch zijn, dat is dus een verwachting die nooit ingevuld kan worden. Niet iedereen kent het provinciaal niveau en niet iedereen is gemoeid met datgene wat de provincie doet. Maar als we de vergelijking maken tussen 20 jaar geleden, 10 jaar geleden en vandaag over de bekendheid en de inspanningen die de provincie doet om aan het publiek mee te delen waarmee het bestuur bezig is, zien we dat dit uiteindelijk gemaximaliseerd is. In vergelijking met het verleden is er een enorme vooruitgang geweest. Maar niet iedereen zal instemmen met de vraag of de operatie volledig geslaagd is. Er kunnen inderdaad nog altijd initiatieven gezocht worden om de bekendheid te vergroten.

Je kan hier deze namiddag niet naast de aanwezigheid van de televisie kijken. Ze zijn hier en het komt op televisie. Voor de eerste keer komt de raad op televisie. En er is een zeker kijkerspubliek, ik ken geen cijfers, maar ik hoor toch reacties van mensen die zeggen dat het op televisie is geweest en dat ze het hebben gezien. Dat is dus een ongelooflijke vooruitgang voor deze raad in vergelijking met wat het ooit geweest is. Vroeger moesten we eigenlijk compleet in een zekere anonimiteit werken.

DEBATTEN

Collega's, het kan altijd beter, maar ik heb twee besluiten.

Als ik de vergelijking maak met de bekendheid van de Vlaamse Raad is dat hetzelfde. Wie kent de ministers van Vlaanderen? Wie kent de raadsleden, parlementairen uit zijn eigen regio? Onderzoeken daaromtrent hebben uitgewezen dat het niet veel beter is dan de bekendheid van de gedeputeerden. Ik spreek nog niet eens over het federaal parlement. Weten de mensen wat zij precies doen? Dan hebben we nog Europa, dat vandaag zo belangrijk is en dat het grootste deel van het hele wettelijke orgaan bijna controleert. Hoeveel mensen zijn op de hoogte van wat Europa doet en wat de uiteindelijke rol van het Europees parlement en van de Europese commissie is? Wij voeden hier met andere woorden een utopie door te menen dat iedere burger van Oost-Vlaanderen op de hoogte zal geraken van datgene wat deze raad en de provincie doen.

Ik denk dat we, zoals we nu tewerk gaan, ten eerste, zeer ver gevorderd zijn en dat we zo moeten verder doen. Ten tweede moeten we inderdaad bijkomende inspanningen leveren, als ze verantwoord en efficiënt zijn. Maar ik zou dus niet schelden op de inspanningen die tot nu toe gedaan zijn want de communicatiedienst verdient inderdaad felicitaties, maar dan oprechte felicitaties. Geen dubbelzinnige, waar men aan de ene kant 'proficiat' zegt en aan de andere zegt dat het tot niets geleid heeft. Want dat is uiteindelijk wat collega Veys en de collega van Groen! zeggen. En voorzitter, naast de felicitaties uiteindelijk dit nog: laat ons op die manier gewoon verder werken, laat ons proberen om het brede publiek zo breed mogelijk voor te lichten omtrent datgene wat de provincie presteert.

De heer voorzitter

Ik vind het mooi dat er bij die akteneming mensen zijn die vragen stellen en bedenkingen maken. Dan zijn er mensen die daar eventjes, zoals mijnheer Liebaut, op terugblikken met een helikoptervisie, dat mag ook. Voor ik mijnheer Joris het woord geef, zou ik voor de betrekkelijkheid van alles willen zeggen dat ik de mensen in deze raad die niet weten wie de voorzitter is van het Europees parlement, geen eten zou willen geven. Denk daar eens over na. Mijnheer Joris, afsluitend en kort als je wil. Het is een akteneming, het is zeer belangrijk om daar van gedachten over te wisselen, maar het is inmiddels 16 uur.

De heer Joris

Ik zal zeer kort een paar dingen antwoorden op mijnheer Liebaut zijn tussenkomst.

Ten eerste, schamper doen over vragen, tussenkomsten en interpellaties hoort niet. Bij Vladimir Poetin of in China of in Zimbabwe heeft men daar geen last van, maar ambetante mensen als Tanguy Veys horen nu eenmaal bij de democratie. Die horen bij oppositie voeren en zonder zulke mensen komt er niets van in huis. Dus, schiet niet op of zaag de tak van de democratie niet door want dat is de tak waar wij allemaal opzitten. Zonder opposanten en dissidenten stuikt heel ons democratische systeem waarop onze vrijheid berust in elkaar. Zulke mensen vervullen een essentiële rol.

Ten tweede is het heel goed denkbaar dat je zegt dat het lagere echelon, het uitvoerende echelon zijn werk zeer goed doet. Ieder sergeantje en iedere soldaat doet op het slagveld zijn plicht. Maar het is even goed denkbaar dat er tegelijk op het hogere echelon, op het politieke echelon, verkeerde prioriteiten en beslissingen worden genomen en er verkeerde accenten worden gelegd die het goede werk van de mensen aan de basis tenietdoen. En ik heb ook een tijdje in de gemeenteraad hier in Gent gezeten. Dat was gelukkig niet lang want ik voelde mij daar niet thuis en ben daar niet tot mijn recht gekomen. Ik weet niet hoeveel mensen hun verkozenen kennen enzoverder, maar ik weet wel dat als je naar de publiekstribune keek, dat daar geregeld mensen zaten. Veel meer mensen dan hier. Dat is gewoon een nuchtere constatactie. En het stadhuis is niet verder weg dan het Provinciehuis. Laat ons niet doen alsof er geen probleem is met onze bekendheid, laat ons niet vergelijken met Europa of met het Vlaams parlement. Het is trouwens het Vlaamse parlement, Mijnheer Liebaut, de Vlaamse Raad is al een tijdje geleden. Laat ons eens vergelijken met het meest naburige bestuursniveau op stedelijk niveau. En dan moet je toegeven, de hand in eigen boezem steken, dat er voor een gemeenteraad veel meer belangstelling en betrokkenheid is. Dat staat veel dicht bij het publiek dan de provincieraad. Laat ons niet doen alsof dat niet waar is en laat ons ook niet doen alsof dat een fataliteit is. Als we dat beter aanpakken, kunnen we die kloof misschien niet helemaal dichten, maar toch zeker verkleinen. Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, niemand pleit hier om te zwijgen. Want moest iedereen zwijgen, zijn we compleet overbodig. Dan zijn we hier binnen het half uur buiten en binnen twee jaar afgeschaft. Dit is hier een ruraal parlement op provinciaal niveau waar zoveel mogelijk moet gesproken worden. Ik denk dus niet dat er iemand is die zegt dat het niet mag of niet staat. Hoe men en over wat men spreekt is bediscussieerbaar, maar over deze akteneming is tot nu toe, volgens mij, goed gesproken. Mevrouw Lafkioui, je mag niet rekken. De laatste keer want mijnheer Vercamer wil ook nog iets zeggen.

Mevrouw Lafkioui

Excuseer Voorzitter, het is eerder een repliek op de heer Liebaut omdat hij dat tot twee maal toe gezegd heeft dat ik enerzijds het personeel feliciteer en anderzijds het beleid dat het personeel uitvoert op de korrel neem. Maar u zegt zelf, het zijn uitvoerders ... Ik wil dit even rechte trekken. Het gaat voor mij louter en alleen over de besteding van de middelen. Waar leg je uw prioriteiten? Wat vind je belangrijk? En het uiteindelijke doel: Hoe breng je die Oost-Vlaamse burger dichterbij het provinciebestuur? En zoals u daarnet zei voorzitter, zal het misschien geen lang bestaan meer hebben. Dank u wel.

De heer voorzitter

Ik bedoelde provincieraad en niet provinciebestuur, dat zijn twee verschillende zaken.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Er zijn interessante dingen gezegd maar er zijn ook dingen gezegd waar ik het niet mee eens ben. Ik kom daar straks even op terug, maar ik neem akte van de verklaring van collega Joris die zegt dat een ambetant mens zoals mijnheer Veys thuishoort in een democratie. Ik ben het daar volkomen mee eens en ik heb daar geen enkel probleem mee, met de volle inhoud van de zin.

Wat de gemeente betreft; dat er meer volk is op de gemeenteraad van de stad Gent is juist. Maar dat is ook niet altijd het geval. Er zijn vele gemeenten waar nooit volk is op de gemeenteraad. We gaan dat dus niet als criterium gebruiken. Het is in elk geval zo dat de gemeente het meest bekende niveau is bij de burgers. En hoe groter een stad of gemeente wordt, hoe minder goed men ook de namen kent van schepenen en gemeenteraadsleden. Dat is een vaststelling. En wij zullen nooit het populairste overheidsniveau zijn omdat wat we hier doen wat abstracter is voor de mensen en minder betrokken is bij hen. Dat is nu eenmaal zo.

Voor het overige ben ik het volkomen eens met wat mijnheer Liebaut gezegd heeft. En ik feliciteer van harte de diensten voor het werk dat ze doen namens de deputatie. We hebben hen dat op andere gelegenheden al gezegd. Want het is niet eenvoudig om een moeilijk product zoals een provincie te "verkopen". Ik zeg soms al lachend in discussies dat de 84 eerste ambassadeurs de provincieraadsleden zelf zijn. De manier waarop zij de boodschap brengen en over de provincie spreken is belangrijk. En er staat voor die 84 provincieraadsleden een arsenaal van middelen ter beschikking om over die provincie te gaan spreken. Zij kunnen dat vlot verkrijgen bij dienst Communicatie.

DEBATTEN

Ik denk dat het juist is dat de inspanningen nog nooit zo groot geweest zijn als vandaag om de provincie bekend te maken. Niet zomaar bekend maken want het is juist, Collega, we hebben een driedubbele opdracht. De eerste opdracht is inderdaad burgers informeren, de tweede opdracht is het bestuur profileren, niet alleen naar burgers maar ook naar andere besturen toe, en onze derde opdracht is de betrokkenheid vergroten. En dat is niet zo eenvoudig. Maar ik ben van één ding wel aangenaam verrast, de master-na-masterstudenten, men noemt dat nu de 'manamas', hebben vorig academisch jaar een onderzoek gevoerd naar de bekendheid van de provincie. Daaruit blijkt inderdaad dat we niet goed gekend zijn, dat is duidelijk. Maar daaruit blijkt ook dat diegene die de provincie nodig gehad hebben, mensen die dus met andere woorden beroep deden op de concrete dienstverlening van de provincie, dat die bijzonder tevreden waren over de dienstverlening. En dat stelt mij gelukkig als gedeputeerde. Het werk dat we doen is goed en degelijk werk. We hebben een bekwame administratie, over alle niveaus. Hier wordt goed gewerkt, er is een toegankelijke administratie en burgers die daar gebruik van maken, zeggen dat ook als ze geënquêteerd worden.

Ik heb zelf geluk gehad. Ze hebben ooit straatinterviews gedaan en ze vroegen of ze wisten wat een gedeputeerde was en of ze er één kenden. Ik zat te kijken en er was toch een brave burger die mij noemde. Ik had dus chance. Maar voor hetzelfde geld was dat niet waar geweest. Het is zoals in de gemeente. De burgemeesters kent men, en de gouverneurs ook, alhoewel de gouverneurs geen provinciale figuren zijn, het zijn gewestfiguren, gewestcommissarissen. Maar goed men cultiveert dat beeld natuurlijk. Want men neemt het de gedeputeerden kwalijk als ze aan enige profileringsdrang zouden willen werken. Zeker niet te veel foto's, terwijl één van de eerste regels van communicatie is dat je er een kop moet opplakken. Maar wij mogen dat niet doen of we krijgen kritiek. De millimeterlat en de schuifmaat worden bovengedaald om alles te meten. Ik heb mij daar bij neergelegd, ik maak daar geen spel meer over. Ik ben het dus eens met collega Liebaut. We komen van ver en we doen veel inspanningen.

Toen ik provincieraadslid werd in 1981 bestond hier zelfs geen stencil. Collega Beke, jij was daar bij toen we met een aantal zeiden van "deputatie zou je nu toch eens iets maken over de provincie?" En dat is dan gebeurd met een werkgroep van provincieraadsliden die de teksten mee hielpen schrijven. Dat was een publicatie, de helft van een A5. Ik weet niet of sommigen onder u vroeger documentatie vroegen aan de Oost-Duitse ambassade of aan de ambassade van Joegoslavië? Ik heb dat wel nog gedaan in mijn linkse jaren, toen we nog geloofden in radendemocratie zoals die in Joegoslavië bestond onder Tito. En we vroegen dan die foldertjes aan. Dat was hetzelfde, zo'n Oost-Duits foldertje, gelukkig met een mooie slogan "Oost-Vlaanderen, een bloem van een provincie", maar er stond geen kleurtje in die brochure, behalve het wapenschild op de eerste bladzijde. Dus we komen van ver, vergeet niet, Collega's, dat deze studie ongeveer over 1 miljoen EUR gaat. Personeel inbegrepen, personeel dat vragen beantwoordt en die vragen zijn veelvuldig.

Collega Lafkioui, als u zich afvraagt of die 756 vragen tot inzage veel of weinig zijn, vraag het dan eens na in een gemeente hoeveel burgers inzage vragen van stukken. Dat gebeurt niet veel hoor, het is zeer uitzonderlijk dat burgers dat doen. Want wat doet een burger in een gemeente? Hij vraagt het aan een gemeenteraadslid en die zal dat dossier gaan inzien. Dat is de realiteit. Langs de andere kant is het zo, collega Veys zegt dan dat er een kleine stijging is, van 20 300 naar 20 700 abonnees op Informeel. Maar is dat niet veel? Collega's, noem mij eens 5 tijdschriften in Vlaanderen die op meer dan 20 000 exemplaren verschijnen. Ik ken belangrijke tijdschriften die het moeten doen met 1 500 abonnees, en die daarmee moeten overleven. Het onze is wel gratis, maar af en toe hernieuwen we dat bestand. Er zijn dus 20 700 bewuste burgers die een brief schrijven dat ze dat tijdschrift verder willen ontvangen. En ze lezen dat en er spreken mij daar verschillende mensen over aan die zeggen dat het een mooi tijdschrift is. Ze vinden het verzorgd, leesbaar en interessant.

Ons publiek is een beetje ouder dan gemiddeld, dat weet ik ook, maar dat is algemeen het publiek dat wat meer tijd heeft om te lezen. Ik ben eigenlijk fier op dat tijdschrift, en het is een bewuste politiek dat we dat behouden. We behouden dat want niet iedereen heeft een pc thuis, men vergeet dat soms. Wij zijn allemaal geïnformatiseerd op kosten van de provincie. Maar er zijn veel mensen die dat niet hebben. Veel vijftigers en ook een heleboel jongere gezinnen hebben de middelen niet om een internetabonnement te kopen, want dat kost geld. Wij blijven dus eigenlijk op een veelheid van communicatiemiddelen inzetten. Er zijn allerhande brochures die themagebonden zijn.

We proberen dan wel aandacht te besteden aan een huisstijl, teneinde die herkenbaar te maken. Daar zal volgend jaar nog meer rond gewerkt worden. Dat zal trouwens één van onze aanbevelingen zijn van onze regiomarketing. Ook met paraprovinciale diensten moeten we daar beter aan werken. Indien we met onze politieke partijen, waartoe elk behoort, alsmaar verschillende kleuren zouden gebruiken, zou het niet duidelijk zijn. Bij mijn partij is dat oranje, Pantone nummer zoveel, met hetzelfde lettertype CD&V, en als het over het kartel gaat, CD&V/N-VA. Dat is bij alle partijen zo, wij doen dat. Dat is dus niet simpel om onze diensten daarvan te overtuigen. We hebben dus een lay-outcel gecreëerd, om 2 dingen te doen, ten eerste om kosten te besparen en niet alles naar buiten uit te geven, ten tweede om die huisstijl te kunnen bewaren.

Wij blijven dus op een mix van eigen publicaties inzetten. Themagebonden, maar daarnaast zeggen we aan de mensen dat ze zich kunnen abonneren per e-mail op de persberichten. Er zijn veel gemeentebesturen die dat doen. Je mag dat zelf aan de mensen in uw midden zeggen. Elke Oost-Vlaming kan een abonnement nemen om per e-mail de persberichten te ontvangen. Je wordt dan permanent op de hoogte gehouden van wat er gebeurt. Ten tweede, je kan een abonnement nemen op de agenda van de provincieraad. Dat wordt regelmatig meegedeeld. Er zijn mensen, de cijfers staan in het jaarverslag, die maandelijks een brief krijgen met de agenda van de provincieraad en waarbij staat dat ze welkom zijn.

Wij blijven investeren in ons tijdschrift, dat heb ik al gezegd. Vanaf Nieuwjaar kan je u abonneren op een elektronische nieuwsbrief rond het provinciebestuur. We zetten nieuwe middelen in, maar wij blijven ook de klassieke communicatiemiddelen bewaren. Tot slot, je weet het, info@oost-vlaanderen.be, daar kan je alles vragen en krijgen. Maar ook een simpele brief wordt direct beantwoord. Veel mensen doen dat niet elektronisch maar via een gewone brief die gericht is aan Provinciebestuur Oost-Vlaanderen, Gouvernementstraat 1, 9000 Gent. En deze brief zal worden beantwoord. Alle informatie en documentatie die men vraagt, wordt opgestuurd. Dat blijkt uit dat jaarverslag. We hebben ook nog ons gratis telefoonnummer 0800 94 808. Ik denk dat we niet meer kunnen inzetten. Je kan natuurlijk zeggen dat we er in plaats van 1 miljoen EUR, 2 miljoen EUR moeten aanhangen. Maar dan is de vraag of we daarmee de efficiëntie en de effectiviteit verhogen. Dat is een permanente zorg. Deze deputatie vraagt niet liever dan dat de efficiëntie en de effectiviteit worden verhoogd. Ik heb daar regelmatig gesprekken over met de mensen van de communicatiedienst. Dat is een permanent zoeken. Daarom hebben we die studie regiomarketing besteld. Omdat specialisten ons zouden kunnen aantonen hoe we onze 3 opdrachten kunnen uitleggen, hoe we mensen bij de zaken kunnen betrekken, hoe we ons kunnen profileren en hoe we mensen bij het bestuur kunnen betrekken. Hoe kan je dat allemaal verbeteren en hoe kan je Oost-Vlaanderen als regio, als provincie, als plaats van onderzoek, tewerkstelling, creativiteit en cultuur, in de wereld brengen? Hoe kun je dat aan de mensen bekend maken? Hoe kun je de troeven van deze provincie bekend maken, teneinde investeringen naar hier te lokken, studenten naar hier te lokken, onderzoek hier te laten plaatsvinden. Dat is allemaal essentieel, maar het is niet gemakkelijk en ik geef toe, de volmaaktheid is niet van deze wereld. Indien ik daar het geheim van zou vinden, dan mag ik hier morgen stoppen met werken want dan richt ik een groot consultingbureau op. Ik ben ervan overtuigd dat niet alleen de 5 Vlaamse provincies op mij beroep zouden doen, maar ook de 5 Waalse provincies zouden dat doen, want we hebben allemaal dezelfde problemen.

Dan hebben we nog de brochures die zouden uitgegeven worden per gedeputeerde. Ik versta dat mijnheer Veys dat zo eens laat vallen, want je weet dat. Maar je moet de volle waarheid vertellen. Het is inderdaad zo dat men ons op een bepaald moment gesuggereerd heeft of we niet eens zouden nadenken over de formule die de provincie Limburg hanteert om de beleidsverklaring beschikbaar te stellen aan de buitenwereld. U kent dat, die box van de provincie Limburg, uitgegeven met de mooie speech van de gouverneur. De onze is nog mooier en er staan meer kleurenfoto's in. En daarnaast hebben we per beleidsdomein, per gedeputeerde, een handzame brochure, geen dikke boek. We hebben gezegd dat het misschien een goed idee is maar dat het wat bescheidener mag en dat ervoor gezorgd moet worden dat het leesbaar en kort is. Dat is de opdracht om dat eens uit te testen. In plaats van een dikke brochure hebben we zes kleintjes met daarin de beleidsaccenten van de provincie Oost-Vlaanderen. Die brochure is dus themagebonden en daardoor zal het u toelaten deze te gebruiken als je gaat spreken want alle informatie en data kan je daarin terugvinden.

DEBATTEN

Men lacht met die opleiding statistiek, en op het eerste zicht klinkt het wat raar, ik weet dat. Maar het is wel belangrijk dat mensen die met communicatie bezig zijn, iets weten van statistiek. Hoe je bepaalde cijfers of grafieken moet interpreteren en vooral hoe je dat kan presenteren. Wanneer gebruik je taartdiagrammen, wanneer staafdiagrammen, en noem maar op. Iedereen die een opleiding gehad heeft waar wat onderzoekswerk aan te pas kwam, weet dat de cursus statistiek een basisvak was. Dat is voor communicatiemensen van even kapitaal belang. Dat maakt deel uit van het opleidingspakket en het is dus niet zo abnormaal.

Geresumeerd, Mijnheer de Voorzitter en Collega's, een kennisname van een jaarverslag is een kennisname. Ik stel met genoeg vast dat niemand de cijfers betwist die erin staan. Ik ga er dus van uit dat ze juist zijn. Als men daar suggesties uit haalt, zeer graag, we nemen daar graag kennis van, maar dan moet men dat agenderen via de geëigende weg, dan kunnen we dat ook op voorhand een beetje technisch laten onderzoeken, nagaan wat goed is en minder goed is, waarom iets haalbaar is of niet haalbaar. En vooral de kostprijs is altijd belangrijk. Want kostprijs is in communicatie een belangrijk gegeven. Er zijn grote verschillen in de kostprijs van drukwerk. Wat ons betreft moet het verzorgd zijn en corresponderen aan de huisstijl, daar zullen we in de toekomst nog meer werk van maken. Niets is perfect, het blijft een moeilijk product om te verkopen, we moeten daar inderdaad effectiviteit en efficiëntie nastreven, maar het is niet simpel. Dat is een moeilijke opdracht voor onze mensen van communicatie, die nochtans over redelijke middelen beschikken. Wij zetten daar als provincie allemaal samen ongeveer 1 miljoen EUR voor in.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, ik acht het debat over de akteneming afgesloten. Het is niet overbodig geweest, het is een mooi debat geweest met mooie gedachteswisselingen. Dat wordt een permanent debat, we hebben de begrotingsdebatten voor ons om over de cijfers en de sommen te spreken.

Akteneming

PUNT 14

ICT: LEVERING VAN DECENTRALE DATACOM: UITSCHRIJVEN VAN EEN ALGEMENE OFFERTEAANVRAAG EN GOEDKEURING VAN HET LASTENBOEK

Stemming

PUNT 15

INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING – ALGEMENE VERGADERINGEN: DENDER DURME SCHELDE (DDS) (1 OKTOBER 2008) EN VERKO (1 OKTOBER 2008)

- KENNISNEMING VERSLAGEN PROVINCIALE BESTUURDERS
- VASTSTELLING MANDATEN VERTEGENWOORDIGERS
- AANDUIDING VERTEGENWOORDIGERS

- *Kennisneming verslagen provinciale bestuurders*

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

U weet dat er in het nabije verleden nogal wat te doen geweest is over de wijze waarop verslag wordt uitgebracht naar de raad van intercommunale verenigingen.

Dat heeft alles te maken met het feit dat oppositiepartijen op een structurele wijze buiten die organen worden gehouden. Maar, met alle truken die men kan bedenken, het decreet heeft daar geen soelaas kunnen aan bieden. Men voorzag in een gewaarborgde vertegenwoordiging van de oppositiepartijen, maar dat systeem werkt niet. Men moet constateren dat we proportioneel sterk ondervertegenwoordigd zijn.

Dat betekent ook dat men niet op de hoogte is.

We hebben daar een aantal afspraken over gemaakt. Men zou werken aan een systeem daarover. Ik wil de mensen die daarbij aanwezig waren daar nog eventjes aan herinneren en stellen dat we ons deze keer om die reden gaan onthouden. De volgende keer gaan we misschien iets minder constructief zijn.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik kan mij volledig aansluiten bij de tussenkomst van de fractievoorzitter van Groen! en ik wil de collega's van de raad nog eens wijzen – niet zozeer op het decreet of de omzendbrief – op wat er in de eerste commissie werd gezegd. Niet de verontwaardigde collega Beeckman als zou ik afspraken die gemaakt zijn niet honoreren. Ik voel mij in deze nog niet gebonden door ook maar enige afspraak.

Ik heb toen gevraagd – en er waren diverse collega's aanwezig – naar de meerwaarde van de provinciale vertegenwoordigers in deze twee intercommunales.

En het was bij uitstek dan nog iemand die er zelfs niet namens de provincie in zetelt, maar namens zijn eigen gemeente Hamme, die als enige blijkbaar in de commissie kon motiveren waarom het zo belangrijk is dat de provincie vertegenwoordigd is in deze intercommunales, dat zij wel degelijk een meerwaarde zijn, dat zij veel werk leveren, enz.

Maar toen de betrokkene daarop wees, kwam hij niet veel verder dan 'het belang van het subsidiariteitsprincipe, de noodzaak van provincie als intermediair bestuur, vinger aan de pols, op streekniveau'. Veel blabla, die men bij elke afvaardiging kan verkopen, maar die totaal geen steek houdt wanneer door het decreet en via de omzendbrief wordt gevraagd om verslag uit te brengen over de werkzaamheden van het voorbije jaar.

Er is totaal geen nood aan om ineens met zulke argumenten af te komen, wat mooi aantoont dat die intercommunales een manier zijn om sommige schepenen die geen gedeputeerde meer zijn of gemeenteraadsleden die nog een postje missen daar alsnog bijkomend een mooi mandaatje in te geven.

Dat valt te betreuren, want uiteindelijk denk ik toch dat wij daar als provincie wel degelijk een belangrijke rol kunnen spelen. En die moeten we ook waarmaken. Maar overtuig mij daar eens van. Toon een keer dat uw vijf, zes provinciale vertegenwoordigers daar nuttig werk verrichten.

Of anders moeten wij consequent zijn en ons terugtrekken. Wij hebben misschien een rol gespeeld bij de oprichting, maar voor de rest moeten wij de verantwoordelijkheid aan de gemeenten geven en niet als een bazige schoonmoeder overal willen bij zijn en aanschikken om toch maar na de vergadering mee te mogen gaan eten.

Vandaar dat wij kritisch zullen blijven en dat wij vragende partij zijn voor een effectieve verslaggeving naar de raad en naar de commissie.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Zolang de afspraken niet herzien worden, blijven ze gelden. Dat is mijn stelling. U weet dat, Collega. Ik probeer mij aan die afspraak te houden.

Wat mijnheer Fiers zegt, bijgevallen door mijnheer Veys, over het feit dat de oppositie helemaal niet aanwezig is.

Het is in een periode dat Groen!, die toen nog Agalev heette, in het Vlaamse parlement zat dat men die wetgeving heeft gewijzigd. Dat is doorgepraat, onderhandeld, tot en met de interkabinettenwerkgroep. Mijn partij zat wel in de oppositie, maar ik heb daar stukken over gezien. Ik heb gezien hoe de posities ingenomen zijn. En ik stel vast dat in heel die regelgeving er een gewaarborgde vertegenwoordiging is van de oppositie. De oppositie die een raar begrip is, want behoudens Vlaams Belang zit Groen! wel in diverse gemeentebesturen en komt ze via die manier binnen.

DEBATTEN

Dat dit systeem niet perfect werkt, is mogelijk. Maar ik kan dat systeem niet veranderen. Dan moet u daar initiatieven toe nemen daar waar ze moeten genomen worden. En gelet op de huidige stand van de regionalisering – er is momenteel geen sprake om dat beleidsdomein te herfederaliseren – is dat in het Vlaamse parlement.

Wat de achtergronden betreft waarom we in die streekontwikkelingsintercommunales zitten, want daar gaat het eigenlijk om.

Alles is te danken of te wijten, naargelang u het bekijkt, aan de expansiewet van april 1959 van Gaston Eyskens, die de economische opgang van Vlaanderen mogelijk gemaakt heeft. Daar is onder impuls en aansturing van de provincie werk gemaakt van streekintercommunales die industrieterreinen moesten aanleggen toen er nog geen fusies waren, toen er geen 65 gemeenten, maar er meer dan 300 gemeenten waren in Oost-Vlaanderen. En de provincie heeft zijn werk goed gedaan en heeft van meetaf aan de meerderheid bij de gemeenten gelaten.

Dus men heeft zijn werk goed gedaan en men doet daar nog nuttig werk, alhoewel dat op termijn minder wordt ingevolge een beslissing van de Vlaamse decreetgever. Onder instigatie van een partij die u beter kent dan ik, heeft de provincie zich daarin moeten terugplooiën op 20%.

In deze intercommunale is dat al doorgevoerd. In Veneco en in het Land van Waas is dat nog niet het geval. Maar we hebben tijd tot 2012.

Dat is de realiteit. Dat is dus een bescheidener rol. Maar toch staan die intercommunales er zelf op dat de provincie vertegenwoordigd blijft omdat we op die manier, met gezag indien nodig, enig overleg kunnen organiseren zonder daar de eerste viool te spelen. Dat is ook soms een voordeel, want dan bent u in elk geval geen bedreigende partij en kunt u een wat "neutralere" positie innemen dan de anderen.

Dus die rol is vandaag nog altijd zinvol, afgezien van het feit dat we daar ook een treffelijk dividend krijgen. De tijden van de moeilijkheden van de streekontwikkelingsintercommunales eind van de jaren '70, begin van de jaren '80 zijn gelukkig achter de rug. Dus we hebben een behoorlijk rendement van onze investeringen.

Voor het overige, Mijnheer de Voorzitter, stel ik voor dat wij wat hier voorgesteld wordt, goedkeuren. Dank u.

Kennisneming

- *Vaststelling mandaat vertegenwoordigers (= inhoud van het mandaat cf. de agenda van de algemene vergadering)*

Stemming

- *Aanduiding vertegenwoordigers*

Voordrachten:

DDS

effectieve leden (3): Hilde Bruggeman, Goedele De Cock en Bart Van Malderen

plaatsvervangende leden (3): Bart Blommaert, Maria Verheirstraeten en Martine Verheyden

Verko

effectief lid: Hilde Bruggeman

plaatsvervangend lid: Phaedra Van Keymolen

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik wens gewoon aan de kandidaat-mandatarissen een bezorgdheid mee te geven in verband met de problematiek van de inzameling van papier. Een problematiek die ook in de media is geweest naar aanleiding van het tragische ongeval in Laarne.

Het is zo dat de raad van bestuur van Verko heeft beslist om in het kader van de overeenkomst met Fost Plus het gedoogbeleid ten aanzien van de inzameling van papier door derden uiterlijk begin 2010 af te bouwen.

Los van de motivatie ervan, waar ik ten dele wel kan inkomen, zou ik toch mijn bezorgdheid willen meegeven aan onze vertegenwoordigers in de betrokken intercommunale om erop toe te zien dat de intercommunale zelf, waar mogelijk, zorgt voor een compensatiesysteem van gunstmaatregelen ten overstaan van het socio-culturele middenveld, dat er tot op heden, vaak via dergelijke papierophalingen, in slaagde om een financiële opbrengst te realiseren. Ik lees bijvoorbeeld dat er in de gemeente Lebbeke containers ter beschikking gesteld worden op de terreinen van de jeugdbeweging. Dus dat er andere maatregelen zijn zodat zij toch een belangrijke bron van inkomst op de één of andere manier kunnen genereren, niet zozeer met een dergelijke papierinzameling, maar met een beleid.

Ik hoop dat deze bezorgdheid ook gedeeld wordt door onze vertegenwoordigers.
Dank u.

Stemming

PUNT 16

PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN "AFBAKENING KLEINSTEDELIJK GEBIED ZOTTEGEM" EN BIJHORENDE DEELRUPS "GRENSLIJN", "REGIONAAL BEDRIJVENTERREIN EN SPECIFIEK BEDRIJVENTERREIN VOOR KLEINHANDEL SPELAAN", "REGIONAAL BEDRIJVENTERREIN LEENSTRAAT", "RANDSTEDELIJK GROENGEBIED BEVEGEMSE VIJVERS EN DOORSTREKKERSTERREIN" EN "OPEN-RUIMTEGEBIED DE BUKE": DEFINITIEVE VASTSTELLING

Stemming

PUNT 17

PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN "AFBAKENING KLEINSTEDELIJK GEBIED RONSE" EN DE DEELRUPS "SNOECKLAAN-ZONNESTRAAT", "PONTSTRAAT-WEST", "MOLENBEEK-WEST" EN "DE NIEUWE LEIE": VERLENGING VAN DE TERMIJN VOOR DE DEFINITIEVE VASTSTELLING DIE LOOPT TOT 13 SEPTEMBER 2008 MET EEN TERMIJN VAN 60 DAGEN

Stemming

PUNT 18

PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN "OVERSTROMINGSGEBIED EVERBEEK-BENEDEN-TERKLEPPEBEEK": VORLOPIGE VASTSTELLING

De heer Janssens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Over Terkleppebeek hebben we toch commentaar gekregen.

De wateroverlast wordt meestal aangepakt door wachtbekkens en het verbreden van de beken. Maar wat er gebeurt en het fenomeen dat zich voordoet, is dat de omzetting van weide tot akkers op steile hellingen ervoor heeft gezorgd dat er steeds meer erosie is alsook een veel snellere afvloeiing van het water.

DEBATTEN

Sommige landbouwers hebben bufferstroken aangelegd, maar dat is niet overal toereikend. Door een wachtbekken aan te leggen wordt alleen de wateroverlastproblematiek van de mensen die lager wonen - in de kern van Everbeek-beneden - aangepakt. De mensen die stroomopwaarts in de kern van het dorp wonen zijn niet direct geholpen.

Bovendien blijft de beschermde flora van bos in de Terkleppebeek erop achteruit gaan.

Daarom pleiten wij, en ook de milieuverenigingen, voor brongerichte maatregelen, eerder dan voor wachtbekkens, die een symptoomgerichte maatregel zijn.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
We staan hier voor een problematiek die iedereen zeer goed kent, met name de overstromingsproblematiek als dusdanig.

Wij kiezen hier voor de meest rechtstreekse methode om in te grijpen op mogelijke waterlood die kan ontstaan. Niets sluit uit dat men op termijn die brongerichte maatregelen ook gaat bestuderen. Maar als men op korte termijn die problematiek wil aanpakken, is dit de gepaste methode.
Meer kan ik u daar niet over zeggen.
Dank u.

Stemming

PUNT 19 PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN "OVERSTROMINGSGEBIED ZARLARDINGE-KALSTERBEEK": VOORLOPIGE VASTSTELLING

De heer Janssens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In feite heb ik dezelfde opmerkingen als bij het vorige punt, dus dat er enkel een effectmaatregel genomen wordt en er geen brongerichte maatregelen zijn.

Ik pleit ervoor dat het provinciebestuur zorgt dat er aan erosiebestrijding wordt gedaan, maar dan in belangrijkere mate dan wat er tot nu toe is gebeurd.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik denk dat de collega toch ook weet dat er vanuit de provincie voldoende aandacht besteed wordt aan de problematiek van de erosie die inderdaad in Zuid-Oost-Vlaanderen een ernstige problematiek is. Maar dat neemt niet weg dat tegelijkertijd de overstromingsproblematiek, die een nijpende en acute problematiek is, onmiddellijk dient aangepakt te worden.
Dank u.

Stemming

PUNT 20 PATRIMONIUM: VASTSTELLING VAN DE VOORWAARDEN VOOR DE OPDRACHT VOOR AANNEMING VAN LEVERING OM GEDURENDE EEN PERIODE VAN ÉÉN JAAR EN NEGEN MAANDEN GAS TE LEVEREN AAN GEBOUWEN BEHORENDE TOT HET PROVINCIAAL PATRIMONIUM EN PARAPROVINCIALE INSTELLINGEN

Stemming

PUNT 21

DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE: VASTSTELLING VAN DE VOORWAARDEN VOOR DE HERAANLEG VERBINDINGSWEG – FASE 3 – VAK PUYENBRUG (N449) – GOLF

Stemming

PUNT 22

TOEPASSING ARTIKEL 43 VAN HET PROVINCIEDECREET – PROVINCIEWEG SINT-NIKLAAS-HULST: MACHTIGING VAN DE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN PERCELEN TE SINT-NIKLAAS

Stemming

PUNT 23

WATERLOPEN – REKKELINGEBEEK: VASTSTELLING VAN DE VOORWAARDEN VOOR DE SANERINGSWERKEN AAN DE WATERLOPEN NRS. 7.40 EN 7.41 (REKKELINGEBEEK) TE DEINZE

Stemming

PUNT 24

IVA PROVINCIAAL ONDERWIJS: BUDGET 2008: GOEDKEURING VAN DE 2DE REEKS WIJZIGINGEN

Stemming

PUNT 25

WATERLOPEN – BARBIERBEEK: INRICHTINGSPLAN BARBIERBEEK: AANLEG BUFFERSTROKEN: VASTSTELLING VAN DE GRONDVERWERVINGEN VOLGENS HET GRONDINNEMINGSPLAN

Stemming

PUNT 26

DOMEIN HET LEEN EEKLO: PERMANENTE TENTOONSTELLING BOSINFOCENTRUM: GUNNING BIJ WIJZE VAN ALGEMENE OFFERTEAANVRAAG VAN DE OPDRACHT TOT ONTWIKKELING VAN EEN NIEUW CONCEPT EN ONTWERP – INCLUSIEF DE UITVOERING DAARVAN – VOOR DE PERMANENTE TENTOONSTELLING VAN HET PROVINCIAAL BOSINFOCENTRUM

Stemming

PUNT 28

GEZONDHEID – GEWELD: TOEKENNING SUBSIDIES 2008

Stemming

PUNT 29

WELZIJN: OPHEFFING VAN HET REGLEMENT BETREFFENDE DE SUBSIDIËRING VAN BIJZONDERE SENIORENINITIATIEVEN

De heer Waterschoot

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De provinciale seniorenraad had jaarlijks een thema waarrond de senioren konden werken. Sommige thema's hadden in het verleden veel succes, andere vielen echt tegen. Een vereniging met initiatief kon zeker iets bereiken. Er was wel te weinig controle op de realisatie.

DEBATTEN

Wij vinden dat die subsidie zou moeten blijven.

Een ouderencahier uitgeven en een handleiding voor lokale ouderenadviesraden vinden wij in feite niet zo een goed vervanginitiatief.

Dank u.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik kan mij inbeelden dat de benadering van mijnheer Waterschoot kan aanwezig zijn.

Anderzijds hebben wij ondervonden dat door de verscheidenheid aan initiatieven die voorhanden waren en de moeilijke controle omwille van het feit dat de initiatieven bijzonder bescheiden waren, heel vaak de impact moeilijk te meten was.

Wij hebben gemeend dat alle kleine initiatieven, die vrij moeilijk controleerbaar waren, niet bijdroegen tot de grotere participatie van de senioren in de samenleving.

In onze beleidsverklaring hebben wij heel duidelijk aangegeven dat wij participatie heel hoog in het vaandel willen dragen en dat we hierrond initiatieven willen nemen.

Wij zijn niet over één nacht ijs gegaan.

Zowel de vorige seniorenraad – en daarmee bedoel ik de seniorenraad in de vorige samenstelling in de vorige legislatuur – als de huidige seniorenraad heeft een evaluatie gemaakt van de ondersteuning die er in het verleden geweest is en van de initiatieven die zouden kunnen genomen worden om de middelen nu te besteden.

Hier is duidelijk gekozen om participatie via het ouderencahier en voor het opmaken van een systeem waarin een betere werking van de seniorenraden zou kunnen geschieden.

Dit wordt gedragen door de adviesraad.

Dank u.

Stemming

PUNT 30

PERSONEN MET EEN HANDICAP: TOEKENNING SUBSIDIES 2008 AAN DAGCENTRA MET EEN SPECIFIEKE ERKENNING VOOR PERSONEN MET NIET-AANGEBOREN HERSENLETSEL (NAH)

Stemming

PUNT 31

SPORTCENTRUM DE BOEREKREEK SINT-JAN-IN-EREMO: AKTENEMING VAN DE BESLUITEN VAN DE DEPUTATIE VAN 10 APRIL 2008, 5, 12 EN 19 JUNI 2008, HOUDENDE TOEWIJZING VAN DE REEKSEN MEERWERKEN 19, 20, 21, 22 EN 23 BETREFFENDE DE OPRICHTING VAN EEN NIEUWBOUW IN HET PROVINCIAAL SPORT- EN RECREATIECENTRUM "DE BOEREKREEK" TE SINT-LAUREINS EN DE NIET-AANVAARDING VAN DE VERREKENINGEN 134, 136B, 137, 139, 141, 143 EN 145

Akteneming

PUNT 32

CENTRUM RONDE VAN VLAANDEREN OUDENAARDE: GOEDKEURING VAN DE ONTWERPakte HOUDENDE DE OVERDRACHT VAN DE STAD OUDENAARDE AAN DE PROVINCIE VAN DE RECHTEN EN VERPLICHTINGEN VERBONDEN AAN DE GRONDEN WAAROP HET CENTRUM RONDE VAN VLAANDEREN IS GEBOUWD, MITS DE AANVULLING VAN DE AKTE, OP HET EERSTE BLAD ONDER DE IDENTIFICATIE VAN DE PROVINCIE, MET DE DATUM VAN ONDERHAVIG BESLUIT

Stemming

PUNT 33

SPORT – INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING: GOEDKEURING VAN DE JAARREKENING 2007 EN BIJHOREND JAARVERSLAG VAN DE INTERLOKALE VERENIGINGEN BURENSPORTDIENSTEN LEIESTREEK, VLAAMSE ARDENNEN, MEETJESLAND, ZUID-OOST-VLAANDEREN, SCHELDE-DURME EN WAASLAND

Stemming

PUNT 34

GOLF PUYENBROECK: OPRICHTING VAN EEN SPORTCOMMISSIE

Mevrouw Lafkioui

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Een stukje motivering waarom we uiteraard zullen tegen stemmen.

Het gaat hier over de golf en aangezien wij principieel anti-golfers zijn, gaan we uiteraard ook de oprichting van de sportcommissie niet goedkeuren.

Daarnaast viel het ons toch ook wel op dat de sportcommissie voor een stuk een verplicht onderdeel is als men golf heeft, men wedstrijden wil organiseren en lid wil blijven van de federatie.

Die oprichting gebeurt nu, in 2008, terwijl wij al sinds 2004 kunnen golfen in Puyenbroeck. We vinden het wat raar dat we nu, vier jaar later, een sportcommissie oprichten.

Het antwoord van de gedeputeerde daarop was dat er eigenlijk al een sportcomité, informeel, bestond dat de taken van de sportcommissie op zich nam. Maar op zich blijft het wel zo dat het vrij laat is sinds de oprichting van de golf in Puyenbroeck.

Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Die vraag is wel degelijk aan bod gekomen in de commissie. Er is toen zeer duidelijk gesteld geweest dat we voor de federatie in orde zijn.

De sportcommissie die hier nu voorgesteld wordt, is veel ruimer.
Ik denk dat het ook goed is. Men is een dik jaar volop in werking en nu wordt deze commissie aangevuld met leden. Dus mensen die een abonnement hebben, die spelers zijn van de golfclub kunnen er nu ook deel van uitmaken en mee initiatieven trachten te nemen.

Het gaat hier om een uitbreiding van iets wat al bestaat en we waren conform de vereisten van de federatie.

Dank u.

De heer Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik wil eventjes terugkomen op een vraag die gesteld is in de commissie, niet naar aanleiding van deze raad, maar bij de bespreking van de nota's rond de golf, meer bepaald bij de bespreking van het budget.

Daar werd door menig lid de bezorgdheid geuit om het oorspronkelijke karakter van de golf niet uit het oog te verliezen of althans niet het karakter ab initio is gedacht, namelijk om de golf ook te democratiseren als dusdanig.

DEBATTEN

Ik weet, en dat bleek ook uit het verslag, dat de gedeputeerde inspanningen doet en aan de hand van een aantal statistische cijfers zich inzicht probeert te verschaffen in wat er daar gebeurt. En ik ben het ermee eens. Het blijft toch wel wenselijk om ook het oorspronkelijke idee van democratisering van de golf niet uit het oog te verliezen.

Het hoeft niet zo te zijn, maar de kans bestaat dat, wanneer men te sterk de klemtoon gaat leggen op het golfen binnen de golffederatie, het evenwicht, dat wij eigenlijk toch wel wensen, denk ik, zal verstoord geraken.

Vandaar de vraag vanuit onze fractie om eens na te denken – en het zou een opdracht kunnen zijn voor die golfcommissie – en op zoek te gaan naar objectieve parameters. Daarbij zou men aan de hand van het jaarverslag en de cijfers die men op jaarbasis krijgt, kunnen meten of de tendens naar democratisering van de golf behouden blijft of gerealiseerd wordt indien die niet aanwezig zou zijn. Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik ben blij dat ik niet de enige ben die de gedeputeerde niet heeft kunnen overtuigen van het democratiseringsaspect van de provinciale golf.

Ik heb daar in het verleden al suggesties voor gedaan. Het is natuurlijk gemakkelijk te schermen met de wet op de privacy, maar ondertussen zelf geen enkel initiatief ter zake te nemen. Cijfers die vroeger beschikbaar waren – ik denk bijvoorbeeld aan de nationaliteit van de gebruikers – kunnen wij ineens niet meer krijgen, worden ineens niet meer gegeven.

Als het echt over onwil gaat om aan te tonen dat er wel degelijk een democratisering heeft plaatsgevonden, dan is dit toch wel zeker het geval.

Dank u.

Mevrouw Verhoeve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat betreft de sportcommissie is er al deels een invulling. Er moeten nog een aantal mensen aangeduid worden. Ze moeten zich daarvoor kandidaat stellen. Hoe gaat dit bekend gemaakt worden?
Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In verband met de open golf en de suggestie rond de democratisering die daar gedaan wordt, neem ik dat mee. We kunnen kijken of dit kan besproken worden. In ieder geval kan de nota van het Vlaamse parlement, waarin beschreven staat wat men bedoelt met open golf, daar misschien ook mee besproken worden.

Wat dan betreft de vraag van collega Verhoeve.

Het gaat kenbaar gemaakt worden ad valvas. Er zullen daar berichten omhoog gehangen worden. En ook via het goedwerkende email-systeem, waar alle leden en abonnees op aangesloten zijn, zal dat kenbaar gemaakt worden.

Dank u.

Stemming

PUNT 36

VOORSTEL VAN TANGUY VEYS TOT HET VERDUIDELIJKEN VAN HET PRINCIPE VAN NEUTRALITEIT EN TOT HET VERSPREIDEN VAN EEN DIENSTNOTA ONDER HET PROVINCIEPERSONEEL

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De problematiek is niet nieuw. Ik ben daar in het verleden al een paar keer over tussengekomen en heb toen mijn bezorgdheid geuit.

In deze is het een bezorgdheid om provinciepersoneel dat neutraal optreedt.

De aanleiding om hier opnieuw de provincieraad over te vatten en een voorstel van raadsbesluit in te dienen, is een circulaire die sinds drie dagen van kracht is binnen de muren van het Gentse stadsbestuur. Zij hebben namelijk een circulaire gestuurd aan alle personeelsleden waarin duidelijk werd gewezen op het verbod op het dragen van uiterlijke kentekenen door personeelsleden die de stad vertegenwoordigen ten aanzien van derden.

De historiek ga ik niet meer in extenso schetsen. Er is de principiële beslissing geweest - een democratisch genomen beslissing - van de Gentse gemeenteraad, onder meer met steun van CD&V en Open VLD, tot dergelijk initiatief. Het is een loyaal Gents stadsbestuur, met onder meer ook de sp.a in haar rangen, die deze circulaire aldus heeft laten verspreiden onder haar personeel.

In heel de problematiek in de provincie Oost-Vlaanderen – en het is ook al een paar keer aan bod gekomen – en zeer cruciaal daarin - en dat is ook gebleken uit het laatste debat dat wij hieromtrent hebben gehad in januari van dit jaar - is de onduidelijkheid, de waas die de Oost-Vlaamse deputatie daaromtrent laat.

Wanneer wij vragen welke reglementering men zal lanceren, stelt zij dat zij pas zal optreden wanneer er zich een probleem voordoet.

We hebben ooit een gewezen premier gehad die ook steeds deze thesis verdedigde tot er zich natuurlijk een crisis voordeed en de voltallige regering er lag.

In ieder geval is het mijn bezorgdheid om duidelijkheid te hebben ten overstaan van het Oost-Vlaamse personeel.

Men kan zeggen van 'het probleem doet zich niet voor, dus we moeten die regels niet opleggen'. Er zijn nochtans tal van regels die wel worden opgelegd zonder dat er meteen problemen zijn.

Het gaat erover dat het heel belangrijk is dat er krijtlijnen worden uitgetekend waarbinnen het Oost-Vlaamse personeel zich kan bewegen en weet waaraan zich te houden.

Een tweede heel belangrijk element is een amendement van Open VLD - een amendement gedateerd op 13 december 2007, maar pas in januari 2008 aan bod gekomen in de raad - waarin in feite ook de essentie staat van voorliggend voorstel van raadsbesluit.

Het voorstel van raadsbesluit is heel duidelijk en laat in feite geen interpretatie mogelijk. Ik citeer: "De provincieraad stelt dat het dragen van een keppeltje, een nonnenkap, een hijad, een Davidster, een kruisje of een partijsymbool strijdig is met het principe van neutraliteit zoals vastgelegd in de deontologische code voor het provinciepersoneel."

Door dit voorstel goed te keuren, geven wij niet alleen concrete invulling aan een aantal principes, die in januari werden verdedigd, maar creëren wij vooral duidelijkheid. Duidelijkheid die er tot op heden helaas nog niet is.

Bijkomend vragen wij dat deze beslissing wordt gecommuniceerd door middel van een dienstnota onder het provinciepersoneel.

Wij vragen trouwens de aparte stemming voor beide artikelen.

Dank u.

DEBATTEN

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In januari hebben we hier het debat gevoerd en zijn we in deze raad tot een besluit gekomen dat de reglementering die bestaat – dus personeelsstatuut en de deontologische code – voldoende is, samen met een zeer open communicatie die daaromtrent gevoerd wordt.

De deontologische code voor het personeel is goedgekeurd in oktober 2007. Daar was toen al een communicatieplan aan vastgekoppeld dat bestaat uit twee aspecten, namelijk:

- het ter beschikking stellen van de informatie over de deontologische code, over de verschillende aspecten van de deontologische code via het intranet aan het personeel;
- het opstarten van een specifieke campagne, namelijk via cartoons en telkens daaraan gelinkt een artikel in pro info.

Dus in het personeelstijdschrift worden telkenmale de verschillende aspecten van de deontologische code uitgelegd via een cartoon, met zeer concrete voorbeelden, om het personeel kenbaar, vertrouwd te doen geraken met wat de verschillende aspecten van de deontologische code betekenen.

Er zijn sinds maart 2008 al een aantal artikels verschenen. In het artikel van oktober staat gepland "Je bent neutraal en objectief". Daarin wordt zeer duidelijk, gewoon zelfs letterlijk, de bijkomende uitleg geciteerd die ik heb gegeven in de raad van januari omtrent wat er wordt bedoeld met "Je bent neutraal en objectief".

De zin die ik toen tot tweemaal toe heb herhaald, zal daar letterlijk in opgenomen worden.

Ondertussen hebben we een hele campagne opgezet over 'wat bedoelen we met die deontologische code?'. Daar bestaat een zeer open communicatie over. En blijkbaar werkt die open communicatie, want er heeft zich nog geen probleem voorgedaan. Vandaar dat we vinden dat dit voorstel overbodig is.

Ik stel voor om het voorstel te verwerpen.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het verwondert mij natuurlijk niet dat de deputatie zich enerzijds probeert te verschuilen achter de argumentatie die men in januari heeft gegeven en anderzijds het debat op die manier probeert te ontwijken door te stellen dat er zich geen probleem heeft voorgedaan.

Artikel 1 is in feite de letterlijke toepassing van hetgeen u in januari kwam te vertellen. Alleen, stel dat u dit zou goedkeuren, dan creëert u natuurlijk een probleem binnen uw eigen meerderheid.

Dat is ook het doel van mijn betoog: er op wijzen dat u met een gespleten tong spreekt. Een gespleten tong die enerzijds probeert de eigen coalitiegenoot, sp.a, te sussen door te stellen dat er geen verbod is op het dragen van een hoofddoek en die anderzijds probeert consequent te zijn met de principes die onder meer door uw eigen partij, Open VLD, in Gent wordt verdedigd inzake het verbod op het dragen van dergelijke uiterlijke kentekenen.

Vandaar dat wie vandaag tegenstemt in feite groen licht geeft aan iedereen om zich niet te houden aan dit principe. Door tegen dit artikel te stemmen, is het perfect mogelijk om een partijsymbool te dragen, terwijl dit artikel juist een letterlijke invulling is van wat u komt te zeggen.

U spreekt uzelf tegen wanneer u nu pleit om het artikel niet te stemmen.

Dank u.

Stemming

PUNT 38

INTERPELLATIE VAN TANGUY VEYS OVER DE ONDERSTEUNING VAN HET ARCHEOLOGISCH ONDERZOEKSPROJECT IN PESSINUS (TURKIJE)

De heer Veyts

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Sedert 1967 voert de Universiteit Gent opgravingen uit in Turkije, in de antieke stad Pessinus in Centraal-Anatolië. Het betreft een site gelegen in het dorpje Ballihisar, circa 120 kilometer ten zuidwesten van de hoofdstad Ankara.

Hoewel in oorsprong opgestart als een zoektocht naar de tempel gewijd aan de godin Cybele, verlegde de focus van het onderzoek zich gaandeweg naar de topografie van de stad, de wisselwerking tussen mens en milieu en de stad en zijn territorium.

Het zwaartepunt van de opgravingen ligt ongetwijfeld op het tempelareaal. In het centrum van de stad werd een unieke Romeinse tempel met trappentheater en aansluitende agora blootgelegd.

Heel wat tijd gaat naar de studie van het materiaal, dit zowel vanuit materiaaltechnisch oogpunt - marmer, aardewerk, glas - als vanuit paleo-ecologische hoek - zaden, vruchten, bot.

Ook worden prospecties uitgevoerd in het territorium van de antieke stad, die een beter beeld kunnen geven van de organisatie en structuur van deze tempel- en stadsstaat.

Sinds 1998 wordt de aanwezige wetenschappelijke staf van de Universiteit Gent, onder leiding van professor John Devreker, aangevuld met personeelsleden van de dienst Monumentenzorg en Cultuurpatrimonium van de provincie Oost-Vlaanderen en het PAM Velzeke.

Ik ben even teruggegaan in de historie van het dossier en heb vastgesteld dat er in het begin, zelfs nog vóór die principiële beslissing in 1998, al personeelsleden van de provincie Oost-Vlaanderen naar ginder trokken tijdens hun vakantie - dus niet op kosten van de provincie -, en daar hun vakantie doorbrachten door mee te werken aan de opgravingen. In 1998 hebben dat een viertal personeelsleden op eigen initiatief gedaan.

Om toch te voorzien in enige vorm van ondersteuning en om te vermijden dat dit nogal een zeer zware belasting zou zijn van de vakantieregeling van de betrokken personeelsleden - zo gul is de provincie nu ook niet met vakantie - werd er een regeling voorzien sinds 1998 waarbij de jaren daarop de provincie telkens een bijzondere inspanning leverde.

Er zijn daar ook telkens overeenkomsten over gesloten met de Universiteit Gent, het Provinciaal Archeologisch Museum en de provincie Oost-Vlaanderen.

Tot mijn verwondering werd op de deputatie van juni 2008 beslist om dit project voorlopig niet meer te ondersteunen. Het voornaamste argument is dat het contract van de projectarcheoloog, die vorig jaar nog in dienst was van de provincie Oost-Vlaanderen, in 2008 niet werd verlengd. Een beslissing die ik ook aan de provincieraad heb voorgelegd in november 2007 en die helaas werd bekrachtigd door diezelfde provincieraad. Nochtans heb ik zeer uitvoerig toegelicht wat het belang was van deze projectarcheoloog.

Reeds vandaag moeten we vaststellen dat één van die gevolgen het schrappen is van de samenwerkingsovereenkomst met de Universiteit Gent.

Op dit moment kan de provincie slechts beroep doen op één projectarcheoloog, die alleen moet instaan voor alle archeologische dossiers. De werklast van betrokkene is dermate groot dat het absoluut onmogelijk is om hem gedurende één of twee weken vrij te stellen om in Turkije deel te nemen aan de opgravingen.

Men stelt gewoon dat men, als er in de komende jaren nog iets wijzigt of de opdrachten afnemen - ik denk dat het een beetje tevergeefs is dat men dit hoopt - eventueel kan overwegen om die samenwerking te hervatten.

Collega's, het valt bijzonder te betreuren, gelet op het belang van dit bijzonder waardevol project, en ik heb de moeite gedaan om de jaarverslagen van de voorbije jaren van de dienst Cultuur en Monumentenzorg door te nemen, dat de ondersteuning en de samenwerking met de provincie Oost-Vlaanderen stopt, dat men er niet in slaagt om gedurende één of twee weken een archeoloog af te vaardigen.

DEBATTEN

Nochtans zijn de voorbije jaren de verschillende visies die in het jaarverslag stonden – en ik heb ze hier allemaal bij – zeer uitvoerig toegelicht. En wie zeker van dit project op de hoogte moet zijn is gedeputeerde De Buck, die in 2005, samen met toen nog kamervoorzitter Herman De Croo, een bezoek bracht aan dit project. Hij heeft toen de warmte getotseerd om dat project te bezoeken, wat bijzonder sympathiek was van hem.

En om de collega's aanvullend toch nog een beetje te wijzen op het belang van dit project. Wij hebben recent nog het Europese kampioenschap voetbal gehad. Ook in de provincie Oost-Vlaanderen werd daar met veel vuur voor gesupporterd. Ik denk dat er nog nooit zoveel Turkse vlaggen in Oost-Vlaanderen hebben gehangen als ter gelegenheid van dit voetbalkampioenschap. Wel, Collega's, in Turkije hangt er een Oost-Vlaamse vlag aan het centrum van waaruit de opgravingen worden geleid. Dus in deze toch wel een onverdachte bron en een extra argument om dit waardevolle project verder te ondersteunen.

Ik had dan ook graag vernomen van de deputatie:

- is zij eventueel bereid om op een andere manier dan door middel van een project-archeoloog dit project te ondersteunen?

Zo ja, op welke wijze en zo nee, waarom niet?

- Welke gevolgen heeft de niet-ondersteuning van dit project in 2008?

- Of zij haar beslissing om het contract van de projectarcheoloog in 2008 niet te verlengen, wil herzien?

Zo ja, wanneer en zo nee, waarom niet?

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De essentie van uw vraag is of het provinciebestuur bereid was om in 2008 dit project te steunen. Zo nee, waarom niet? En indien ja, op welke wijze?

De opgravingscampagnes in het verleden in dat project werden door ons voornamelijk gesteund door mankracht. Dat blijkt uit de dossiers. De opgravingscampagne voor 2008 is intussen afgelopen, dus kunnen we, uiteraard via mankracht, nu niets meer doen.

Wat hebben we gedaan in het verleden?

Wij hebben personeel ter beschikking gesteld voor een feitelijke terreincampagne.

De redenen waarom het dit jaar niet gebeurd is, hebt u gezegd:

- eerst en vooral omdat de heer Kurt Braeckman, conservator van het PAM Velzeke, zelf te kennen heeft gegeven dat het hem onmogelijk was zich daarvoor vrij te maken;

- en omdat het voor de heer Luc Bauters, archeoloog van dienst 92, materieel onmogelijk was zich twee weken vrij te maken, onder meer gelet op het feit dat de adjunct-projectarcheoloog die we vroeger hadden niet meer in dienst was.

Wij hebben hier gedacht dat we op een bepaald moment prioriteiten moesten stellen en uiteraard liggen de prioriteiten binnen onze provincie.

Bovendien waren er ernstige twijfels of de Turkse overheid tijdig de vergunningen zou geven om aan de werken te beginnen. U weet dat het vorig jaar een probleem was. Slechts op de valreep, op 5 juli, hebben wij van de Turkse autoriteiten de mogelijkheid gekregen om de opgraving te mogen verder zetten.

Wij hebben dat dan ook gedaan.

De gevolgen van de niet-ondersteuning in 2008 zijn beperkt gebleven omdat er inderdaad geen overschot aan mankracht was. Maar de ploeg die zich naar Pessinus heeft begeven, heeft op voorhand contact opgenomen met onze projectarcheologen en wij hebben de nodige instructies gegeven via onze diensten.

Men was daar zeer tevreden mee.

Voor de vraagstelling is gebruik gemaakt van de expertise van de heer Luc Bauters, maar het is op dit moment nog te vroeg om te zeggen wat de resultaten zijn, want de ploeg is blijkbaar nog niet terug in het land.

Er is ons meegedeeld – en dat is ook een concreet antwoord op uw vraag – dat het waarschijnlijk het laatste project is dat in die zin naar voor zal komen, want professor John Devreker, een eminent deskundige terzake, gaat in oktober eerstkomend op rust, zodanig dat er waarschijnlijk vanuit zijn diensten, in elk geval voor dat project, geen nieuwe vergunningen meer zullen aangevraagd worden.

Ik denk dat wij met de toch relatief beperkte middelen die wij in onze provincie daarvoor ter beschikking stellen, gedaan hebben wat we kunnen. We hebben de nodige informatie gegeven, maar wij hebben de prioriteiten voor het archeologisch onderzoek in Vlaanderen gelegd.

Maar dit moet mij toch van het hart.

Tenzij de provincieraad er een andere mening op nahoudt, moeten we daar eens over discussiëren, want er zijn natuurlijk enorm veel interessante projecten in de wereld. De vraag is: in hoeverre moet de provincie Oost-Vlaanderen aan deze projecten deelnemen?

Er is nu een enorm belangrijk project op til, namelijk het vinden van het zogenaamde labyrint in de Nijlvallei. Dat is bijzonder interessant, maar de vraag is natuurlijk in hoeverre wij onze mankracht moeten ter beschikking stellen om mee te werken aan dit of aan gelijkaardige projecten zowel in Turkije, in Cyprus, in Libanon en nu ook met het herstel van een aantal monumenten vernietigd door de Taliban, waar het Enamecentrum aan meewerkt, enz.?

Dat doet niets af aan het belang van dit project, maar u verstaat dat, gelet op de budgettaire beperkingen, wij in de allereerste plaats moeten zien dat het archeologisch onderzoek in Vlaanderen optimaal kan verlopen.

Ik denk u daarmee een eerlijk antwoord te hebben gegeven op uw vraag.
Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik betreur de houding van de deputatie.

Geen land is te ver voor de deputatie. Of het nu China is, of de Filippijnen, of Rwanda, geen enkele locatie is te moeilijk om aan te doen en belangrijk genoeg om te bezoeken. Wanneer wij kijken naar de wortels van onze geschiedenis, naar de directe band van de Universiteit Gent, een jarenlange traditie sinds 1998, en de oud-leerlingen van de Universiteit Gent, die inmiddels werken voor de provincie Oost-Vlaanderen en die zich inzetten tijdens hun vakantie ginder ter plekke en wanneer dan gevraagd wordt naar het engagement van de provincie Oost-Vlaanderen kan men dat niet waarmaken voor één of twee weken.

U zegt: er zijn daar niet echt gevolgen voor.

Professor Devreker is sinds vorige week terug in het land. Het heeft sowieso gevolgen daarvoor. Uiteindelijk was de Oost-Vlaamse projectarcheoloog direct betrokken bij de opgravingen. Men komt ook van heel ver. Men komt van vier personeelsleden die gedurende twee weken ter beschikking werden gesteld naar één. Zelfs dat is niet meer realiseerbaar.
Ik betreur dan ook die houding.

Ik denk dat wij in deze toch wel een voorbeeld hadden kunnen geven en dat het ook een meerwaarde zou geweest zijn zowel voor het PAM als voor de eigen publicaties.

Er is trouwens ook nog een brochure die in het vooruitzicht werd gesteld omtrent de opgravingen aldaar en waarin de provincie ook zou aan bod komen.

Ik betreur dan ook ten zeerste deze beslissing.
Dank u.

DEBATTEN

PUNT 37

INTERPELLATIE VAN TANGUY VEYS OVER HET LAATTIJDIG AANVRAGEN VAN PREMIES BIJ ELECTRABEL IN HET KADER VAN DE "AARDGASACTIE 2000"

De heer Veyts

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb vastgesteld dat bij beslissing deputatie omtrent de vastgestelde rechten en de oninbaarverklaring van een aantal bedragen over de periode 2000-2007 er toch wel het opvallende bedrag was van niet minder dan 22 500 EUR aan aardgaspremies die men te laat heeft aangevraagd. Aardgaspremies in het kader van de tijdelijke "Aardgasactie 2000" die bij Electrabel konden opgevraagd worden.

Men is dit blijkbaar per abuis vergeten, of men heeft die laattijdig aangevraagd voor het PTI Zottegem, het provinciaal domein Puyenbroeck, het PCVO Waas & Durme, het PTI Oudenaarde en het provinciaal domein De Gavers.

22 000 EUR is toch een niet onaanzienlijk bedrag. Ik zou in mijn papieren moeten kijken, maar misschien zou men daarmee toch al een halftijdse projectarcheoloog kunnen aanwerven, of toch zeker iemand twee weken naar Pessinus sturen.

Ik ben verwonderd om dat te lezen. En de enige motivatie die ik lees in het verslag aan de raad en het besluit van de deputatie is: ze zijn pas in maart 2006 opgevraagd en het was een tijdelijke actie.

Dit is toch wel een zeer zwak argument voor 22 000 EUR die men blijkbaar over het hoofd heeft gezien of omdat het dossier op het verkeerde bureau is beland of tussen een stapel klassemment. Dit is toch wel een teken van onzorgvuldig bestuur.

Ik had dan ook graag vernomen:

- hoe verklaart de deputatie dat deze premies te laat werden aangevraagd?
- Welke gedeputeerde – het kan ook zijn dat het een toenmalige gedeputeerde was - droeg hiervoor de politieke verantwoordelijkheid?
- Welke maatregelen werden genomen om in de toekomst dergelijke mistoestanden te vermijden?

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Vooreerst klopt het dat ze niet zijn uitbetaald. Daarin vergist hij zich niet.

Maar de premies werden niet voor het eerst aangevraagd in 2006, maar in 2001. Bij nazicht echter bleek in 2003 en 2004 dat ze nog niet waren uitbetaald. Men heeft dan opnieuw de aanvraag ingediend. En in 2006 opnieuw van "waar blijft de uitbetaling?".

Het probleem in heel de reglementering van energiepremies, die eigenlijk sinds eind de jaren '90 bestaat, is dat die elk jaar ongelofelijk wijzigt. En niet alleen de regelgeving wijzigt elk jaar ongelofelijk, maar ook de sector zelf. Toen de premies begonnen was het Electrabel, enkele jaren later was het Gedis en ondertussen is het Eandis geworden.

Bij navraag bij Eandis in 2004 en 2006 bleek dat zij nergens het dossier dat oorspronkelijk bij Gedis was ingediend, konden terugvinden en dat de kredieten op waren.

We kunnen dat dus blijven laten openstaan en om de twee jaar vragen aan Eandis waar die premies blijven die wij toen hebben aangevraagd. Maar het antwoord blijkt steeds hetzelfde te zijn: we vinden de dossiers niet terug en de kredieten van toen zijn op.

Dus er is beslist van deze niet-invorderbaar te maken.

Het is een groot bedrag en het is spijtig dat we dit niet hebben kunnen ontvangen. Blijkbaar is er onduidelijkheid door de veranderende regelgeving en door de liberalisering van de markt en de verschillende firma's en zijn er dossiers die tussen de mazen van de wetgeving gevallen zijn.

Ik wil er toch wel op wijzen dat wij, naast de 22 000 EUR die niet ontvangen zijn, dossiers hebben ingediend in dezelfde periode, dus van 1998 tot 2007, ter waarde van 245 000 EUR, waarvan er voor 214 000 EUR reeds goedgekeurd zijn voor betaling.

Er is dus een veelvoud wel degelijk correct binnengekomen en ontvangen, maar er zijn er inderdaad een aantal verloren gegaan.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wellicht ligt het aan mij en zal ik eens een cursus begrijpend lezen moeten volgen. Maar wanneer ik een besluit van de deputatie lees: "invorderingsstappen: premies opgevraagd in maart 2006." 2001, 2003, 2004, ni vu ni connu.

Ik kan mij maar baseren op de stukken, op de argumentatie die de deputatie zelf schrijft in haar beslissingen. Ik kan er niets bij fantaseren. Misschien doe ik dat wel, maar ik kan dat moeilijk hier als argument gebruiken.

U zegt: "We hebben gedaan wat we konden en we konden dat niet voorzien."

Als ik vaststel hoeveel moeite er gedaan wordt en hoeveel brieven een gewone inwoner van Oost-Vlaanderen krijgt wanneer hij vergeet van zijn provinciebelastingen te betalen en hoe snel er een deurwaarder aan de deur staat voor die 24 EUR, die ondertussen wellicht veel meer is geworden, denk ik dat men voor dergelijke bedragen wel wat meer inspanningen had moeten doen.

Dank u.

EINDE VAN DE ZITTING